

شنا سعما مخر

شنا

۱۳-۱۲

شاره شناسار (کتابخانه ملی ایران)
خر جنر

تایخ صدور خرط صبح سهیت ۹

جایعالی نام خوازادگی (داداپی) فرزند استاد

مریم

وزیر خوارد سال هزار هشت کوچ لایخ دالان خان طبلی خسرو

دار شهر خوسن) ده افتخار

گوش خربفروش و دیگر گوش خر
کاین سخن را در نیابد گوش خر

(ج ۱)

شناسنامه خمر

یا

پند نامه

نوشته

انصاری فوج آبادی

چاپ اول اردیبهشت ۱۳۵۰

چاپ دوم شهریور ۱۳۵۰

در سه هزار نسخه

شناسنامهٔ خر

نام - خر. الاغ . حمار. ایشک .

نام‌فamilی-درازگوش. چارپا. دم‌بریده. سمبل‌بی‌شعودی

نام پدر - نره خر

نام مادر- ماچه خر

تاریخ تولد - بدرستی معلوم نیست ولی بسیاری از کاوشگران از روی شواهد و قرائن و آثار بدست آمده باستانی می‌کویند قدر مسلم اینست که تاریخ تولد خر پیش از تولد آدمیها بوده است و برخی از کاوشگران قرن بیستم می‌کویند تاریخ تولد خر حتی از تاریخ تولد کاوهم جلو تراست و بعقیده

داروین و پیروانش گاو از نژاد خراست و گاو. خرتکامل یافته میباشد بدلیل اینکه گاو شاخ دارد و خرشاخ ندارد و شاخ بهترین دلیل نشو و ارتفا و تکامل است.

محل تولد - متأسفانه مکان تولد خر هم مانند زمان تولدش بدستی معلوم نیست و در اینجا نیز کاوشگران گفتار های گوناگونی گفته اند و هر دسته ای کوشیده اند تا محل تولد و نخستین سرزمین شرونمای خران را دور از محل خودشان معرفی نمایند و هر کدام برای اثبات گفته خود شواهد فراوانی آورده اند ولی مشهور و معروف آنست که نخستین خرستان و سرزمین خرزا و خرپور سرزمین روم شرقی و آسیای جنوبی بوده است و در هر صورت امروزه نژاد خردده و شهر و در خیابان و بیابان و در سراسر جهان فراوان است و گرفتن آمار و سرشماری خران و خرصفتان و مدعيان خریت جدا مشکل و شاید محال باشد.

تاریخ بلوغ و ازدواج - درسن سی ماهگی.

تاریخ طلاق - ندارد.

عدد اولاد - غالباً بیش از دو کره پس نمیاندازند.

تاریخ فوت - مردن خران هم مانند زندگیشان ساده

بی آلایش است و نیازی به ثبت تاریخ فوت ندارند چون همیراثی بجای میگذارند که نیازی با نحصاروراثت و آگهی روزنامه‌های رسمی و نیمه‌رسمی افتاد و نه کره‌ها و فامیلشنان بیخواهند از لاشه مرده پدربرای خود کسب شرف و شخصیت بنمایند.

محل دفن - محل دفن خران یا شکم سکان محله است با درز یزیر درخت گردو.

نژاد خر

خر حیوانی است چهارپا و دراز گوش و از بزرگان و کله‌گنده‌ها که دانشمندان حیوان شناس بالاتفاق او را از تیره جانداران پستاندار و علف‌خوار شمرده‌اند و برخلاف اغلب انواع حیوانات که فقط در منطقه مخصوصی و در شرایط ویژه‌ای قادر بادامه زندگی میباشند این حیوان در تمام مناطق و در تحت هر شرایطی قادر بزندگی بوده و هست و شکفت‌تر آنکه قانون «تطابق با محیط» را نیز یزیر سم‌گذاشته و تمام خران در سراسر جهان از لحاظ حقوق و مزايا و بد بختی یکسانند و خر غربی

وخرشوفی وخرشهری وحداتی وخرسیاه وخرسفیدهمه باهم
برادر و برادرند .

گرچه خرمصری وخرقبرسی وخر بندی وخر دیزه
مدت زمانی باهیا هو و عروتیز . سرو صدا برآه انداخته شهرتی
پیدا کرده و میخواستند خودشان را متمایز و نژادی جداگانه و
متمندن و هنرمند جا بزنند و خران دیگر را بی هنر و عقب افتاده
و در حال رشد بشمارند ولی هش یاری و هم بستگی و غرور
خران سراسر جهان و یک جهش همگانی خر کی آنها را بجای
خویش نشانیدواین ضرب المثل . خزی که از خری و امامند باید
کوش و دمش را کند . از همان زمان بیادگار مانده است .

برخی از زیست شناسان کنوئی معتقدند که خراز نژاد
خر گوش و خر گوش از نژاد خر چنگ و خر چنگ از نژاد
خر خاکی و خر خاکی از نژاد خرمکس میباشد ولی این فرضیه
و این فلسفه هم درست نیست زیرا نژاد خر پیش از همه اینها
بوده است و پیدا است که این حیوانات خر نام از دیخت و پاشت
های ساختمان خران ساخته شده اند و از برکت نام خرم مشهور
گشته و زنده هستند و هرگاه نام خر را از روی آنها بردارند
دیگر چیزی برایشان نمیمانند :

خر و گورخر

در باره فرق میان خر شهری و خردشی یا گورخر. سخن بسیار گفته‌اند و برخی معتقدند که اینها دو نژاد جداگانه هستند و برخی دیگر خر شهری را خرمتمدن و متوفی و گورخر را خروحشی و عقب مانده میدانند و دستهای خر شهری را نوع تکامل یافته گورخر پنداشته‌اند.

ولی تحقیق آنست که هردو از یک نژادند و برخلاف تمام گفته‌ها و پندارها باید گفت خر تمام عیار و اصیل و واجد همه صفات و مزایا و خواص ورنگ و بوی خریت همانا گورخر میباشد و خران شهری خرانی هستند که دست استثمار گر آدمیهای ستمگر آنها در بندهوز نجیر و افسار و پوزه بندهاست عمران کشیده و قرنهاست که از آنها بارکشی و سواری میگیرند و با کمال تأسف باید گفت در این مدت دراز و در دورانهای سیاه استعمار و بر دگی - خران شهری چندین قرن عقب افتاده و بسیاری از مزایای خریت را از دست داده‌اند و در عوض بسیاری از صفات و خوبیهای زشت و ننگین استعمار گران در آنها رسوب و رسونخ نموده است . خران شهری رنگ زیبا و نقش و نگار

افسونگر کود خری را از دستداده و بر نگهای زشت و زنده.
 دیگری در آمده‌اند و همچنین در اثر شهرنشینی و نشست
 برخاست با آدمیها همه تبل و ترسو و بی عرضه‌ها تکالی و نیازمند
 بازآمد و در نتیجه در درجه اول زیبائی اندام و جدا بیت طبیعه
 وسلامتی کامل و در درجه دوم شخصیت ذاتی و استقلال و خود
 زیستن را باخته‌اند و هرگاه ارباب ستمگردی مگر نیازی بدانم
 نداشت و آنها را از خانه بیرون کرد باید از تشنگی و گرسنگی
 و سرما و گرما بمیرند و هرگز خود قادر بادامه زندگی و تأمیر
 نیازمندیهای خویش نیستند.

و همچنین خران شهری نسبت بیکدیگر کمتر محبت
 و صفا و صمیمیت دارند و کمتر دیده شده که چند رأس خردیله
 طویله برسی یک آخر برادر وارگرد آیند بلکه با یکدیگر
 دشمن و حسود و بدخواه و کینه توزند و بمحض برخورد باهم
 فوری برای یکدیگر ژست گرفته و چشم غره میروند و از جلو
 کاز میگیرند و از عقب لگد و جفتک میاندازند - ولی گور خران
 هنوز با کمال صفا و صمیمیت با یکدیگر بطور دست‌جمعی و
 گله و ربمه زندگانی میکنند و خودشان نیازمندیهای خویش را
 بر طرف ساخته و در بیان با درندگان و حتی با شیرزیان

میجنگند در صور تیکه خران شهری در برابر رواباه شلذ بون
و بشغل اردکان هم باج میدهند.

و داستان دولل و جنک خروشیرو خروپلنک در باغ
وحش خراسان ودهات سبزوار و پیروزی خران بر شیر و پلنک
که در بهمن ماه هزار و سیصد و چهل و نه اتفاق افتاد و کیهان
و اطلاعات وسایر مطبوعات عکس و شرخش را مفصلانوشتند
نمیتواند دلیل شجاعت خران شهری باشد زیرا نقشه‌ها و
انگولکهای آدمیهای استعمارگر آن دو صحنها بوجود آورد
واز جمله اینکه سم خرهای دولل‌کننده مجهز به نعل‌های
پولادین و میخهای چند سانتی‌گلوملهای بود درست مانند
مشت زنی دونفر که یکی مجهز به پنجه بکس کوبنده باشد
و دیگری با مشت خالی و حقه دیگر اینکه شیر و پلنک را
چندین روز تشنه و گرسنه نگاه داشته بودند و دیگر رمقی
در تن نداشتند و سوم اینکه آن شیر و پلنک مر حوم هم شیر و پلنک
آزاد نبودند بلکه آنها هم اسیر و گرفتار و در بند استعمار آدمیها
بودند و قهرآ آنها هم مزایا و خواص اصلی خود را از دست
داده و مانند همه استعمار زده‌ها زبون و ترسو ناامید بودند و
فکر میکردند که مبادا این مسابقه هم دام دیگری باشد از

طرف ارباب و اگر خر را بکشند ارباب خشمگین گردد و
جیره و آذوقه آنها را قطع نماید و بقول شاعر.

آنکه شیران را کند رو به مزاج
احتیاج است احتیاج است احتیاج

امتیازات خران

بزرگترین امتیاز خران اینست که همیشه پیشاهنگند.
خر گله هماره پیشاپیش گله و خرشتریان پیشاپیش قطار اشتراخ
و خردمه جلو ردمه و بالاخره خر حتی بر صاحبش نیز مقدم
است و پیوسته خر در پیش و خر کچی پشت دمش حرکت میکند.
امتیاز دیگری اینست که این حیوان برخلاف تمام
سم پاشیها و حرفهایی که در باره اش گفته و میگویند بسیار دور.
اندیش و محتاط و محافظه کار است و مثلا برای پریدن از نهری
یا گذشتن از پلی یا رفتن بطولیه ناشناخته‌ای تا کاملا مطمئن
نشود اقدام نخواهد کرد و هرگز بی‌گدار با آب نمیزند و کاری
را ندانسته انجام نمیدهد.

وشدت دوراندیشی او با اندازه‌ای است که حتی آب روان

را آهسته آهسته میجود که مبادا زالوئی یا حشره‌ای یا آشغالی نداشته همراه آب وارد شکمش کردد و برایش ایجاد گرفتاری و تولید بیماری نماید – امتیاز دیگرش اینکه این حیوان خیلی بنظافت و پاکیزگی علاقه‌مند میباشد و تا کنون دیده نشده که در جائی اخ و تف انداخته باشد و یا مانند آدمیها بینی خودش را بالباس و سرآستین پاک نماید و حتی نوزاد این حیوان هم نظیف است و هرگز نیازی به قنداق و کنه بچه و شورت نایلو نی ولکنچه وغیره نداشته و ندارد و هیچ کره خری تا کنون مبتلا بادار شبانه و خیس کردن تخته پهن و پالان و پز و پاچه خویش نکشته و نمیکردد و بهنگام دفع ادرار نیز میکوشد که حتماً یا در میان آب باشد یا برخاکی نرم تا از ترشح بول وآلودگی بآن مصون بماند .

و چون همیشه تر و تمیز و پاکیزه میباشد هرگز حشرات گز نده از قبیل کث و شپش و کنه و ساس در بدن و جامه اش لانه نمیکنند و تنها جانوری که خران را میازارد خرمکس است که آزار رساندن و مزاحم شدن او هم مربوط به کثافت و نظافت و سابقه ولاحقه و دوستی و دشمنی نیست بلکه طبیعتش اینست و خرمکس در میان آدمیها نیز فراوان است و پیوسته

مزاحم همه کس میگردند و برای همگان درد سر ایجاد میکنند.

خر و موسیقی

خر در میان همه حیوانات بیش از همه عاشق و شیفته دلباخته موسیقی است و حتی بسیاری از با福德گان معتقدند که نخستین مخترع و کاشف و پایه‌گزار ادوات و آلات موسیقی ویگانه استاد خود آموخته تمام فنون موسیقی خر بوده است. خر نخستین کسی است که پی باهمیت و نقش آتنن در تقویت صدا برد و هر خری از نخستین روز دارای بلندترین و حساس ترین و زیباترین آتنن‌های تمام اتوماتیک و ضد ضربه و ضد زنگ و نشکن در جهان میباشد و بوسیله همین آتنن‌های گردن امواج صوتی را از تمام جهات یکنواخت میگیرد. این حیوان آنقدر عاشق و شیفته موسیقی و آواز میباشد که اگر کودکی بشو خی ادای صدای او را درآورد خیال میکند آدمیها هم از آواز او خوششان میآید و فوری هیزنند زیر آواز و یا بمحض اینکه از دور چشمش بجنس مخالف

ند برای خوشایند و جلب توجه او مانند پاره‌ای از آدمیهای
به ولق شروع می‌کند به تصنیف و غزل خواندن و جملات
قانه زمزمه کردن.

اصولاً میتوان خر را در آوازه خوانی و فنون موسیقی
نر نابغه و اعجوبه دانست زیرا اولاً نیازی به میکروفون و
گو و ضبط صوت و رله کردن و تمرین نمودن ندارد و ثانیاً
خری به تنها ای یک ارکستر تمام عیار است و در حال دویدن
غصیدن و سرو گوش جنباندن و بچپ و برآست خم گشتن از
آواز و از عقب هم آهنگ جاز پخش می‌کند خودش ترانه
خواننده و نوازنده و همه کاره است و فقط یک نفر فیلم بردار
ارد تا بتواند سینماها را نیز تسخیر کند و با نمایش
نهای عاشقانه و تمام سکسی خود هوش از سرهنر دوستان
ید.

خر آنقدر دلباخته موسیقی و آواز است که حتی موقع
خوردن هم دوست هی‌دارد برایش سوت بزند و اگر
وله‌های بگردن و دم و گوشهای الاغ به بندند پیوسته
موقعی که ایستاده یا خوابیده است سرو گوش و دم خود را
عنیاند تا زنگوله‌ها موسیقی پخش کنند و هیچ مغزی در

جهان باندازه مغز خر گنجایش بار و تحمل امواج موسیقی را ندارد – اصولاً دل فرمان و دنده جلو و ترمز خر بالامواج هش و چش و هین و هون کار می‌کند و خر نخستین ماشین تمام اتوماتیک و خودکار و بدون راننده است که با همین امواج هدایت می‌شود .

مشاهیر خران

بسیاری از خران در جهان باندازه‌ای مشهور و نامور گشته‌اند که بسیاری از آدمیها حسرت و آرزوی هزاریک آن شپرت و شخصیت بین‌المللی آنها را دارند و هرگز با آن نمیرسند – برخی از مشاهیر خران بقدری شهرت یافته‌اند که شخصیت و نام ارباب و صاحب خود را تحت الشاعع قرارداده و صاحبانشان در پرتو شهرت آنها مشهور گشته‌اند – خران مشهور جهان در ادبیات و اشعار و قصص و حکایات تمام ملت‌ها رسوب و رسوخ کرده و حتی در کتابهای آسمانی نیز برخی از آنها یاد شده‌اند و چه بسیار داستانها و تمثیلهای شیرین و آموزنده‌ای که از آنها بیادگار مانده است و چه بسیار آدمیهایی که از خر هم

کمتر ند و در خریشان همین قدر بس که خودشان هم نمیدانند
چند خرند - اینکه برخی از مشاهیر خران .

۱- خر عیسی (ع)	۶- خر کریم
۲- خر عزیر	۷- خر کاتوفیق
۳- خر مراد	۸- خر بلعم باعورا
۴- خر ملانصرالدین	۹- خر بانو و کنیز
۵- خر دجال	۱۰ خر باغ و حش خراسان

هوش خران

با اینکه آدمیها از روی غرور و خودخواهی همیشه و در همه جا خران را سمبل بی هوشی و خربت میدانند ولی خران در بسیاری از موارد تیز هوشی و دوراندیشی خود را بدون تظاهر و خودنمایی عملاً به ثبوت رسانده اند و از جمله در رام پیمائی بدون وسائل علمی همیشه کوهاهترین و راسترین راه را انتخاب میکنند و در علم هندسه - برهان حمار - معروف است - خر از هر راهی که یکبار برود بخوبی یاد میگیرد و بار دوم در همانجا ترمذ میکند - در تیز هوشی و دوراندیشی

و واقع بینی خران همین قدر بس که تا کنون شنیده نشده و تاریخ نشان نداده که خری یا کره خری در آتش یا در آب افتاده باشد یا از پشت بام سقوط کند یا در چاه بیفتد یا خری یا کره خری طویله خود را گم کند یا دو خر باهم تصادف کنند و در تصادف آنها کسی کشته شود یا خری یا کره خری خود کشی و خود سوزی و انتشار کرده باشد یا خری با خر دیگر دوئل کند یا خری در مرگ خر دیگر کمرش خم شود یا دق کش گردد یا خری بامید خر دیگر بشیند و از طویله بیرون نیاید و از کار و کوشش و فعالیت دست بکشد یا خری اعتصاب کاه و جو نماید.

در صور تیکه آدمیها میلیونها سند حماقت و جهالت و رسوانی در این امور دارند و هر روز در جرائد و مجلات و رادیو و تلویزیون آگهی میدهند که امروز چندین بچه آدمی در حوض خفه شد چند نفر از بام سقوط کردند در فلان تصادف چندین زفر کشته و مجروح شدند چندین زفر دختر و پسر خود کشی کردند چندین زفر فرار کردند در اثر ترس و وحشت و پیش آمدهای ناگوار چندین زفر دق کش و دیوانه شدند. آدمیها این همه رسوانی‌ها را هر روز و در هرجا و

هر زمانی داشته و دارند و دههای تیمارستان و دارالمجانین و صدها جلد کتاب و هزاران پرونده و سند و نشانی بی‌عقلی و حماقت و خریت دارند و باز خران را خر مینامند – اصولاً تاریخ نشان نداده است که خر یا کره خر دیوانه‌ای در جهان دیده شده باشد یا خری مغزش گردباشد یا پنج کار کند یا دوبار پایش در چاله‌ای فرو رود و پند نگیرد و باز از همان راه عبور کند – یا نره خری عاشق ماده خری گردد و چون دسترسی باو پیدا نکند خود کشی نماید یا داستان لیلی و معجون و ویس و رامین و صدها نمونه دیگر را در میان خران پدید آورند .

نقش خران در طبابت

۱ - در کتاب برهان قاطع - در واژه خر مینویسد - خر بفتح اول و سکون ثانی معروف است و بعربی حمار اهلی گویند - اگر کسی را عقرب گزیده باشد باید که با او از بلند بگوش خر بگوید که ہرا عقرب گزیده است و واژگونه بر او سوار شود درد زایل گردد و همان جای خر بدردا آید که عقرب

آنکس را گزیده است و اگر پوست پیشانی خر را بر کودکی بندند که می ترسد دیگر نترسد و اگر مصروع با خود نگاه دارد شفا یابد.

۲- شیر خر را از قدیم برای درمان سیاه سرفه و مخصوصاً سیاه سرفه کودکان مصرف می کردند و چه بسیار مردمانی که واقعاً شیر خر خورده اند و باز خران را به هیچ میانگارند.

۳- پشكل الاغ برای باغچه و گلدان بهترین نوع کود شناخته شده و بعلاوه دود و بخور پشكل ماچه خر را برای خند عفونی کردن زخم‌های ناسور بکار میبردند و اطبای قدیم آنرا عنبر نسارا مینامیدند و تنها حیوانی که از فضله خود و هم‌نوعانش نفرت ندارد خر است و هر کجا پشكلی به بیند عاشقانه او را می‌بیند و با نفشهای عمیق بینی خود را ضد عفونی نموده و ضمناً عشق و علاقه خویش را به هم‌نوعان خود بدینه و سیله ابراز میدارد.

۴- با اینکه طب و طبابت به لا بر اتوار خران و داروها و فرآورده‌های خر کی نیازمند بوده است خود خران کوچکترین و کمترین بهره‌ای از این فرصت و موقعیت نبرده و هرگز در

طبابت دخالت نکرده‌اند زیرا میترسند خدای فاکرده روزی نسخه یا داروی عوضی بخری بدنه‌ند و باعث مرگ او گردند و پیش وجودان خود شرمسار شوند در صورتی که آدمیهای از خود راضی و بی‌وجودان بدون داشتن صلاحیت و اطلاعات کافی همگی در طب و طبابت دخالت میکنند و چه بسیار که باعث مرگ افراد بیشماری شده‌اند و یا کسانی را از هستی ساقط کرده و در پایان هم آنها را ناقص و بیمارتر از روز نخست نموده و باندازه یک خرهم از خدا و وجودان خجالت نکشیده‌اند و باندازه یک کره خر نیز شهامت و شجاعت ندارند که وقتی چیزی را نمیدانند بگویند نمیدانیم و در کاری که وارد نیستند دخالت نکنند و اینکونه سنگدلانه باجان و مال دیگران بازی ننمایند.

نقش خران در ادیان

نام خران در موارد بسیاری از کتابهای آسمانی آمده است و در میان پیروان ادیان نیز خر احترام بسیار دارد - مثلا ملت نصارا با احترام خر حضرت عیسی (ع) بتمام خران جهان

احترام میگذارند و حتی نعل هر خری در تزد آنها عزیز و محترم و مورد بهره برداریست از نعل خر در طسمات و جادوها استفاده میکنند و در همه جا نعل خر را بعنوان قیمن و تبرک و چشم زخم و نگهبان و حاجت روا کن بر درب خانهها و دکاکین و هتلها و مؤسسات نصب و بکردن زن و مرد و پیر و جوان با اشکال گوناگون میآویزند و حتی طاق نصر تها و ساختمان کلیساها و بسیاری از ساختمانهای دیگر را بشکل نعل خری (قوسی و هلالی) میسازند و بسیاری از اشکال هندسی و ابزار صنعتی و لوازم زندگی و اسباب خانگی را بصورت نعل خری در آورده‌اند.

یکی از کلیساهای فوق العاده محترم در تزدن صارا کلیسا ائی است بنام (کنیسه حافر) که از دور و نزدیک بقصد زیارت آنجا میروند و راجع به ریشه احترام این کلیسا میگویند یکی از اسمهای خر حضرت عیسی (ع) در میان حقهای زرین و گوهر نشان در آنجا بیادگار مانده است بسیاری از انبیاء و دوستان خدا خر را در زمان صلح برای سواری بر اسب و قاطر ترجیح میداده‌اند بدین دلیل که خر فروتن است و سواری او

۱- ناسخ التواریخ .

نیز فروتنی میآورد ولی اسب و قاطر متکبر و مغورند و سواری آنها هم غرور و تکبر میآورد.

و در روایات مذهبی آمده است که خر پیوسته با جگیران را لعنت میکند. عقیده و احترام به خرد را غالب ملتها رسون خ کرده است و در اغلب جاهای برای چشم زخم و پاسبانی بستان جمجمه خ را بر تارک آن میاویزند و از قدیم گفته اند بستان بی سر خر نمیشود.

میگویند نخستین کسی که بر خرسوار شد حضرت حوا نه نه بزرگ آدمیها بود و از همین جاست که دختران حوا به خریابی و خرشناسی و خرسازی و خرسواری بصورتهای گوناگون آشنا تر از پسران آدم هستند و با افسون زبان و دام گریه و افسانه های دیگر چنان پسران آدم را خرمیکنند و بر آنها سوار میشوند که گاهی تا پایان عمر هم پیاده نمیشوند و شگفت تر اینکه پسران آدم چنان افسون میشوند که از سواری دادن با آنها هم لذت میبرند و آنانکه بیشتر خرشده اند دوپشته و سه پشته و چندین پشته برگرده خود سوار میکنند.

سوابق خران

در این جهان پنهان اور از آغاز خلقت تا کنون هر حیوانی پرونده یا پروندهای نیک یا بد داشته است و هرگاه بخواهیم پرونده خران را بررسی کنیم خواهیم دید که همیشه پروندهای خوبیهاشان بر پروندهای بدیهاشان برتری داشته است - خرهماره بار خود و بار دیگران را بدoush گرفته و هیچگاه سر باری کسی نشده و باری بدoush کسی نشده است - همیشه سواری داده و سواری نگرفته است - بیچارگان و درماندگان را بمنزل و مقصود رسانده است توشہ و آذوقه آدمیها و حیوانات دیگر را از راههای دور و دراز بدoush گرفته و دست نخورده بمقصد رسانده است - پیوسته کمککار و یاور و غمخوار دیگران بوده است .

پرونده دزدی و حرام خوری و خیانت و جنایت و لگد زدن و گاز گرفتن خیلی کم دارد پرونده خودفروشی و هم جنس بازی و اغفال ناموس دیگران و عرق خوری و عربده کشی و تقلب در ارزاق و مایحتاج دیگران و تجاوز به عنف واژدیوار بالارفتن و سر گردنه گرفتن و گانگستر بازی و شهادت بناحق و

دروغ و غیبت و تهمت و زخم زبان و غصب اراضی و اموال و کلاه‌گزاری و کلاه‌برداری و شیره مالی و ریاکاری و دور روئی و هزار چهره‌گی و جنگ منطقه‌ای و جنگ جهانی و آشوب و استعمار و استثمار دیگران وزورگوئی و حق‌کشی و هزاران پرونده ننگین و شرم‌آور دیگر هرگز نداشته و ندارند.

در صورتیکه آدمیهای نه خرآنقدر از این پرونده‌ها دارند که اگر روزی همه آنها را بنویسند و آن نوشته‌ها را بر دوش خودشان بگذارند بیدرنگ در زیر چنین بارگرانی خفه می‌گردند. خران آنقدر حقوق برگردان دیگران دارند و آنقدر حقوقشان پایمال‌گشته است که لکه‌های سیاه و ننگین پرونده‌شان را می‌پوشاند.

و با آواز بلند باید گفت سوابق خران بسیار روشن و افتخار آمیز است و کمتر حیوانی را می‌توان یافت که چنین باشد و باید گفت با چنین سوابق در خشان و پرونده‌های روشنی کمال بی‌انصافی است که آدمیها این قدر نسبت به خران حساسیت داشته و بدین و بی‌اعتنای باشند و تا آنجا خران را خر بدانند که گناه خودشان دیگران را هم بگردند آنها بیندازند و باز باید گفت ایکاش بسیاری از آدمیها از بیخ خربودند و این قدر پرونده‌های آدمیان

را لکه‌دار و ننگین نمی‌ساختند.

ضرب المثل های خر کی

میهمان خر صاحب‌خانه است
خریت بهره خدا دادیست.

خر ارجل و اطلس بپوشد خر است.
خر یکبار پایش بچاله می‌رود.

خر چه داند قیمت (خوردن) نقل و نبات.

خر خرابی می‌کند گوش گاو را می‌برند.

خر را با خور می‌خورد. مرده را با گور.
خر بزدن. اسب نمی‌شود.

خر را گم کرده پی نعلش می‌گردد.

خر سواری یات عیب از خرافتادن دو عیب.

خرش کن و بارش کن.

خر جو دیده کاه نمی‌خورد.

خر ما از کرگی دم نداشت.

خر نر را از خایه شناسند.

خر و اماقده معطل چش است.

خر همانست پالانش عوض شده .
خروگاو را با يك چوب نميرانند .
خری زادوخری زیدوخری مرد .
کوشت خروندان سگ .
زورش بخر نمیرسد پالانش را میزند .
خر پیر و داغ امیر .
تخم خر را نمیکارند خودش سبز میشود .
مرگ خران عروسی سکان است .
بوستان بی سرخر نمیشود .
یکدم نشد که بی سرخر زندگی کنیم .
کار کردن خرو خوردن یا بلو .
خر دیزه بمرگ خود و ضرر صاحبش راضی است .
آب خوردن را از خر یاد بگیر راه رفتن را از گاو .
یك مرید خر از يك آبادی ششداونگه بهتر است .
خدا خرا شناخت شاخص نداد .
گرنباشد چوب تر فرمان نبرد گاو و خر .
خر بیار و باقلاء (معركه) بارکن .
دنيا خر بازار است .

سر پل خر بگیری گیر نیفتی .
شتر خوا بیده اش هم بزرگتر از خرا است .
و خرفهم و خرپول و خرمقدس و خرکار و محسخر خر و
خر تو خر و دهها جملات خر کی دیگر که در ضرب المثلهای
خر کی بکار میرود .

اشعار خر کی

کاوان و خران بار بردار
به زآدمیان مردم آزار
مسکین خر اگرچه بی تمیز است
چون بار همی برد عزیز است
خران را کسی در عروسی نخواند
مگر وقت آن کاب و هیزم نمایند
خوش بخت خودم که خر ندارم
از کاه و جوش خبر ندارم
اگر خر نیامد به نزدیک بار
تو بار گران را بنزد خر آر

بیچاره آنکسی که گرفتار عقل شد
خوش بخت آنکه کره خرآمدالا غرفت
خرکی را بعروسي خوانندند
خر بخندید و شد از قهره سست
گفت من رقص ندانم بسزا
مطربی نیز ندانم بدست
بهر حمالی خواند مرا
کاب نیکو کشم و هیزم چست
خر عیسی گرش بمکه برنده
چون باید هنوز خر باشد
گیرم که خر کند تن خود را بشکل گاو
کوشاخ بهردشمن و کوشیر بهردوست

مبازات سیاسی خران

تاریخ مبارزات سیاسی خران برای رهائی از بند و یوغ
استعمار و بدست آوردن آزادی واستقلال بسیار مفصل و در دنیا ک

است و در عین حال خیلی سودمند و آموزنده میباشد و بخواندش میارزد - یک بخش از مبارزات سیاسی خران مبارزات منفی است بدین معنا که خران برای ابراز نفرت و زیان رساندن و بزانه آوردن دشمن فقط به نقنق و قرق و پشت سر مخفیانه دشنام دادن و نفرین کردن و دور از چشم دشمن ژست گرفتن دلخوش نموده و گاهی دست باعتصاب زده واذکار کردن و بار بردن و سواری دادن خودداری کرده‌اند .

ولی متأسفانه در این میدان جز زیان سودی نبرده‌اند و پیدرنگ چوبهای ترسیخونکهای جور و اجور و شلاقهای چرمی و زنجیرهای یزدی و بسته شدن کاه و جو بروی آنها آند یشه مبارزه و مخالفت با ارباب را برای همیشه از یادشان برده است و هرگاه با این همه آزار و شکنجه باز بمبارزه و اعتصاب و فضولی کردن ادامه داده‌اند اربابان ستمگر به بهانه اینکه اینها دیگر از کارافتاده و بسن بازنشستگی رسیده و دوچار بیماریهای واگیردار و خطرناک شده‌اند فوری آنها را بدست خركش‌ها سپرده و پس از کنندن پوستشان آجیل سکان گشته‌اند .

بخش دوم مبارزات سیاسی خران - مبارزات مثبت و

چریکی آنهاست - در این میدان خران گاهی با پاره کردن افسار و چند ساعتی فرار کردن و گاهی با گاز گرفتن و زمانی بالگد و جفتگ پرانی و شعار دادن و کارشکنی نمودن بمبارزات خویش ادامه داده اند و اتفاقاً گاه گاهی هم موفقیتهای موقتی نصیباشان گشته است ولی متأسفانه در این میدان هم همیشه باخته اند و زیان دیدنشان بیش از سود برداشان بوده است و هر وقت و هر کجا حری توanstه لگدی بار باب یا بکسان اربابش بزند در عوض ارباب با یک ضربت چماق یا با تیغه بیل پای او را شکسته و تا پایان عمر با پای لنگ مجبور ببارکشی بوده و یا هر گاه خری سراز فرمان ارباب بر تافته و فرار کرده فوراً مهتران و میرآخورها او را گرفته و بعد از شکنجه ها و شلاقها دهانش را با لگام و گردش را باز فجیر و دست و پایش را با بخوم حکم بسته اند و خواب و خوراک و آسایش را بروی حرام کرده اند و هر گاه کسی را گاز گرفته ناشد بیدرنگ دندانها یش را به کلبتین نعلبند سپرده اند .

و هر گاه خری بدون هیچ گونه مزاحمتی فقط شعاری داده و مرده باد و زنده بادی (عروتیز) گفته باشد فوری شبانه زیردمش را چرب کرده و سپس او را اخته نموده اند - روی

این اصل خران دوراندیش و روشن بین بفکر افتادند که اینگونه مبارزات انفرادی و بیحاصل را بدور ریخته و شالوده یک مبارزه دست‌جمعی و پیگیر و عاقلانه را بریزند.

و بدنبال این اندیشه - حزبها و کمیته‌های هوائی و زیرزمینی و جبهه‌ها و فدراسیونها و کنفرانسیونها و کمیسیونها و جلسات بیشماری در سراسر جهان خریت تشکیل دادند و مدت‌ها نهانی و آشکارا بنقشه‌کشی و برنامه‌ریزی و تأسیس تشکیلات حزبی و تبلیغ در این راه پرداختند و بعد از شور و مطالعه‌گزارشها و تایع حاصله چندین هزار ساله کمیته‌های مرکزی بدین نتیجه رسیدند که برای آزادی و استقلال کامل ورهائی از افسار استعمار و بدست آوردن حقوق مساوی با آدمیها باید یک مجمع عمومی و یک کنگره جهانی از نمایندگان خران تشکیل گردد و در آنجا راههای مبارزات عملی و بهترین و نزدیکترین راه رسیدن بقدرت از طرف نمایندگان پیشنهاد و بعد از رفراندم و بدست آمدن نتیجه بمورد اجر اگذاشته شود بعد از این تصمیم در سال ایشک ئیل در ماه خرداد در شهر یونجهزار کشور جوستان کنگره جهانی خران تشکیل گردید و برای نخستین بار در تاریخ خریت. نمایندگان تمام الاختیار

خران سراسر جهان در یکجا گردآمدند و بعد از انتخاب رئیس و نایب رئیس کنگره پیشنهاد هائی بدین مضمون تقدیم گردید.

پیشنهاد اول

خر شماره یک پس از سخنرانی کیرا و شیوائی دایر بر فوائد استقلال و آزادی و زیانهای بردگی و مستعمره بودن و آمار جالبی از اجحافات و تعدیات و ستمگریهای آدمیها در همه جا پیشنهاد کرد که برای رهائی از بردگی باید تمام خران و کره خران در یک شب تاریک هر چه خر صاحب و خر کچی و چار و ادار در جهان هست همه را با اسمهای آهنین و با چنگال و دندان ترو رو نابود سازند.

پس از قرائت این پیشنهاد شلیک قوهقهه و صدای خنده و شیشکی از اطراف کنگره بلند شد و از آخر مجلس خری فریاد زدای لیدر محترم گویا جنابعالی بقول آدمیها شیر خر خورده‌اید و سیمهای مغز تان اتصالی پیدا کرده است - اولا تمام خران کم و بیش آدمی‌زده هستند و آنقدر چشم ترسیده و

خود باخته و محکوم به خواری و نابودی شده‌اند که حتی از یک بچه فسلی و مردنی آدمی‌ها که اصل و فرعش باندازه یک تخم خرهم نیست و با یک لگد خرانه کارش ساخته است هنوز میترسند و همان بچه مردنی بایک تر که بر صدھا خرنبر و مند و گردن کلفت فرمانروائی میکند.

و ثانیاً بیشتر خزان در شب با افسارها و زنجیرهای ناگستنی به میخ طویله‌های یک متري در میان طویله‌های در بسته بسته شده‌اند و نمیتوانند دست از پا خطاکنند.

و ثالثاً خران در روز آنقدر بارکشیده و سیخونک و شلاق خورده‌اند که در شب مثل مرده‌های افتد و دیگر حال نفس کشیدن و آخر گفتن هم ندارند.

ودرچهارم از کجا بتوانند بخود ارباب دست یابند و در پنجم برفرض که چنین اتفاق و اتحادی پیدا شود و خران بتوانند چنین موقعيتی بدست آورند آن وقت تازه اول بد بختیها است و مشکلات، ناکامی‌ها و بارکشیده دو صد چندان خواهد شد زیرا تا آن هنگام هر خری فقط یک صاحب و یک آقا بالاسر داشت و بفرمان یک نفر کار میکرد. اما بعد از کشتن او باید بفرمان تمام ورئه که گاهی ده یا بیست نفر هم بیشترند کار

کند و برای تمام این اردوی تازه بدوران رسیده بارکشی نماید و بهمه آنها سواری بدهد و همکی نیز با چشم پدرکشته و عنصر خطر ناک باو مینگرند خلاصه بعد از مباحثات و مشاجرات بسیار برای این پیشنهاد رأی گرفتند و با تفاق آراء مردود شناخته شد.

پیشنهاد دوم

خر شماره هشتصد پشت میز رفت و بعد از سخنرانیهای مقدماتی چنین پیشنهاد کرد که برای رهائی از چنگال آدمیهای ستمگر و بوغ استعمار آنها باید نژاد بشر را بکلی نابود کرد. این پیشنهاد نیز مانند پیشنهاد اول مورد ریشخند و مسخره حاضرین گشت و خر دیگری نعره زد. آی نماینده محترم شما هم کله تان بوی قرمه سبزی میدهد و نفستان از جای گرم بر میخیزد و گویا چشم آدمیها را دور دیده و خیال کرده‌ای همه جا کنگره یونجهزار است اولاً نابود کردن همه آدمیها ممکن نیست آخر با کدام قدرت و با کدام وسائل و با کدام امکانات خران هنوز تاکنون نتوانسته‌اند بر خرمکس

کوچکی که از اول تاریخ خریت تا کنون مزاحمشان بوده و خونشان را مکیده است پیروزگردند آنوقت میتوانند بر آدمیهای مرموز و نقشه‌کش و دام‌گستر پیروزشوند و ثانیاً همه آدمیها بد نیستند و بسیاری از آنها نسبت بخران خیلی بیش از خود خران نسبت بیکدیگر مهر باز و خدمت‌گزارند و چه بسیار خر صاحبانی که واقعاً نوکر بی‌جیر، و مواجب خر هستند و برای خواب و آسایش خرجای گرم و نرم و برای تن پوش او بالان متحمل وزین و برگ زرین آماده می‌سازند و بگاه وجوا و خیلی بیش از فرزندان خودشان رسیدگی نمینمایند و برخی برای خرshan نوکر و بهتر ویژه استخدام می‌کنند.

وبالآخر از همه اینکه بسیاری از آدمیها با خرج خودشان می‌روند درس می‌خوانند تا دکتر خر گردند و صمیمانه بخران خدمت نمایند و گذشته از اینکه حق‌القدم و حق‌ویزیت و حق‌معاینه و حق عمل وغیره نمی‌کیرند دارو و وسائل درمانی را نیز مفت و مجانی و بدون هیچ‌گونه منت و چشمداشتی در اختیار خران می‌گذارند.

وبرخی از این خردکترها باندازه‌ای شیفته و مجدوب

خران و خریت میگردند که وقتی هم مجله یا کتابی منتشر میکنند روی همان جذبات خرکی بتمام آدمیها تاخته وهمه را یکجا لگدکوب و باکمانی زهرآگین مقدسات بشریت را هدف تیرهای تهمت و ناروا و ناسزا قرار میدهند.

بنابراین ما نمایندگان خران جهان صدرصد با نابودی صدرصد آدمیها مخالفیم و هرگز بخود اجازه نمیدهیم که برای جلوگیری از ستم ستمگران خود مرتکب جنایات و ستمهای دیگری گردیم و خونرا با خون بشوئیم و من جداً خواهش میکنم برای حفظ حیثیات و تمه آبروی خران جهان پیشنهاد خرشماره هشتصد را از دستود خارج و بکلی نادیده بکیرید خران حاضر در کنگره یکصدا گفتند صحیح است احسنت و بدین طریق پیشنهاد دوم نیز روانه زباله دانی شهرداری شد.

پیشنهاد سوم

یکساعت تنفس داده شد و بعد از صرف یونجه و خصلی و پخش چند آهنگ و آواز خرکی و نمایش یک حلقه فیلم از

مراسم عروسی خران در زیر پالان دوباره کنگره رسمیت یافت و خرشماره ۱۲+۱ پشت میز رفت و چنین آغاز سخن کرد.

همکاران گرامی، بندی دیگر باذکر مقدمات و فلسفه بافی سرشمارا ببرد نمیآورم چون همه‌ما که در اینجا گردآمدہ‌ایم کم ویش بوظایف خود آشنا و بهمه چیز آگاهیم من برای ریشه‌کن نمودن استعمار و استثمار خران پیشنهاد میکنم تمام خران در یک تاریخ معین همکی افسارها را پاره و پالانها را انداخته و اخیه‌ها را کشیده و از دست ستمکران فرار کرده برویم در جایی که بوئی از آدمیت نباشد و عطای آدمیها را بلقاً یشان بخشیده و مانند اجداد و نیاکان خود (گور خران) آزادانه زندگی کنیم.

بعد از قرائت این پیشنهاد جزو بحث اطراف آن شروع شد و چندین بار کنگره متشنج و با عرعر ممتد رئیس کنگره نظم برقرار گشت و یکی از خران مخالف گفت - آی خران محترم همکی بخاطر داشته باشد که شما نمایندگان همه خران جهان هستید و سر نوشت مر گوزندگی و عزت و خواری و هستی و نابودی نسل خریت در این کنگره بسته بدست شماست

و شما مسؤولیت بسیار سنگینی را بدوش گرفته‌اید و مبادا کاری کنید که بد را بدتر نمایید و بارگناه و دشناه و نفرین نسلهای آینده و کنونی خران را روانه گور خود سازید شما هرگز نباید مانند کره خران خام و نادرس فکر کنید و از روی احساسات و تئوریها سخن بگوئید و با تخیلات فیلسوفانه و شاعرانه تافته دیبا بیافید و بدان برخود بیالید.

آخر فرار یعنی چه و چرا فرار کنیم و چگوته می‌شود فرار کرد و بکجا فرانماییم که آدمی نباشد.

ما می‌خواهیم جلوستمگریهارا بگیریم و حقوقی برابر آدمیها بdst آوریم و از برداگی نجات یافته و شرافتمندانه زندگی کنیم و انگهی مگر ما اکنون می‌توانیم نیازمندیهای خودمان را فراهم سازیم البته با کمال تأسف و شرمندگی باید بگوئیم نه و هنوز تاکنون هیچ خری نتوانسته است یونجه و خصیل که خوراک همیشگی‌ماست بکارد یا گاله و جوال و ابار جهت حمل و ذخیره کاه وجود رست کند یا نعل بسازد یا نعلبندی کند یا پالان بدوزد یا طویله و آخر بسازد.

و در چنین صورتی فراد و کناره‌گیری جز خودکشی و نابودی تدریجی معنای دیگری ندارد و این کار بهترین بهانه

و دلیل است که آدمیها ما را وحشی و خر و نالایق بشمارند و بیش از پیش بر ما ستم روا دارند گویا شما داستان فرار خر و شتر را در تاریخ مبارزات سیاسی نخوانده‌اید و من ناچارم با اجازه حضار محترم آن داستان را بازگو نمایم تا درس عبرتی باشد.

آواز خر کی و رقص شتری

در افسانه‌های تاریخی نوشته‌اند که خری و شتری با تفاوت از رمه‌ای فرار کرده و رفتند در بیابانی دور دست در میان دره‌ای پراز آب و علف که دور شته کوه‌های سرب‌فلک کشیده را بطه آنرا با جهان خارج قطع کرده بود این خروشتر فراری چند روزی با کمال خوشی چریدند و آبی پوستشان افتاد و زخم‌های سیخونکها و دگنکها خوب شد و رنج‌های گذشته را فراموش نمودند.

و کم کم در یک حالت مستنی و بی‌خبری فرورفتند و بحالی اینکه در آندیشه فردا باشند گفتند فعلاً علف‌زار و هوای خوش را عشق است و خر آزاد شده شروع کرد با آوازه خوانی و

عر بده کشی و رجز خواندن و نفس کش طلبیدن - شتر گفت ای یار
 مهر بان قدری آهسته تر بخوانید میترسم آدمیها صدایت را
 بشنوند و بیامند دوباره هر دوی ما را بزیر بار بکشنده خر گفت
 برو بابا توهم معلوم میشود خیلی بزدل و ترسو تشریف داری
 آخر کدام حیوان عاقلی عیش شیرین خود را با خیالات و
 توهمات تلغی میکند و نقد را به نسیه میفروشد بگذار خوش
 باشیم من الان خواندنم می‌آید .

اتفاقاً شتر بان و خر کچی که دره بدره دنبال گمشده‌های
 خود میکشند با شنیدن عر عر خر بسوی صدا شتافتند و با
 سیخونک و دگنک افتادند بجان دوفراری مجرم و بعد از زدن
 کتک مفصل دو بار جانانه و سنگین علف بر گرده‌شان بار و
 خودشان هم سر بار شدند و بازو رشلاق و چماق بسرعت رو بده
 نهادند و شب روز راه پیمودند تا بگردنه دراز و سخت و
 خطرناکی رسیدند کم کم خرمغروف و آوازه خوان ناتوان شد و
 از پای درآمد .

نخست خر کچی پیاده شد و چند گام دیگر هم رفتند
 ولی دیدند خرواقعاً دیگر نمیتواند راه بیاید ازین رو بارش
 را نیز انداختند ولی باز دیدند خر بکلی از حرکت بازمانده

و بهیچوجه دیگر قمیتوانست قدم از قدم بردارد .
 خرکچی از شتر بان خواهش کرد که خررا سر بازتر
 نمایند تا بهده ہرسند - دونفری دست و پای خروamanده را
 گرفته و روی بار علف شتر نهادند و برآه پیمانی ادامه دادند
 تا رسیدند یک راه باریک سر بالائی خطرناک در آنجا شتر
 شروع کرد به بالا و پائین پریدن و راک اندرول و هولا هوپ
 رقصیدن .

خروamanده که سخت هیترسید و میلر زید آهسته گفت
 ای یار مهر بان اینجا چه جای شادمانی و رقصیدن است آخر
 بمن و امانده درمانده رحم کن و کمی آرام برو . شتر گفت
 فلان فلان شده بگذار خوش باشیم مگر تو بسخن من گوش
 دادی که خودت و مرا دوباره باین روز سیاه نیندازی من هم
 الان رقصیدن می‌آید و در همین گیرو دار خرم سکین از بالای
 بارمانند توب فوتیال به ته دره‌ای ژرف پرتاپ شد و با دست
 و پای شکسته و استخوانهای درهم کوفته و حالی نزارنا له میزد
 و بنادانی و هستی خویش نفرین می‌کرد تا کرکسها و گرگان
 بیا بان او را زنده زنده طعمه خود ساختند و ترازدی آزادی
 و استفاده از آزادی این چنین پایان یافت .

هم مسلکان محترم شما و همه خران نیک میدانید که زندگی دروغ نیست و ما هر کجا که باشیم میخواهیم زندگی کنیم و تشکیل این کنگره هم برای یافتن راهی جهت بهتر زیستن است و اگر بناشود که ما همکی دانسته یا ندانسته خود را در معرض خطر و نابودی کامل قرار دهیم چه نتیجه و بهره‌ای از این کار خواهیم برد جز آنکه حرف آدمیها که میگویند خردیزه بمرگ خود و ضرر صاحبش خشنود است و خر از همه حیوانات خرت میباشد بکرسی بنشینند و هزاران شعرو مرثی و مقاله دیگر هم در خریت ما بسازند و بگویند و بخندند بنا بر این من پیشنهاد میکنم پیشنهاد سوم نیز مردود اعلام گردد همکی گفتند صحیح است احسنت.

پیشنهاد چهارم

خرشماره سیصد و ده پشت میز رفت و بعد از ذکر مقدمه کوتاهی و تأیید سخنان ناطق قبلی گفت من پیشنهاد میکنم تمام خران جهان با آدمیها کنار بیایند و تحت شرایطی تضمین شده ریاست و آفائی آدمیها را پذیریم و در کنار هم یک

زندگانی مسالمت آمیز و صلح جویانه که حقوق طرفین محفوظ باشد داشته باشیم - بازگفتکو و جار و جنجال و داد و فریاد موافقین و مخالفین از گوشه و کنار کنگره بلند شد و فرهنگی که در ردیف جلو بود با یک عقب گرد روبرو بخرا نمود و فریاد زد.

آری دوستان عزیز گویا شما تاکنون در عمر تان آدم ندیده اید و این جاندار دوپا را خوب نمیشناسید که میخواهید در بر ابرش بیش از پیش تسلیم گردید و با او پیمان عدم تعرض بیندید و سند رقیت خودتان را امضا کنید این کار اشتباهی است بزرگ و کناهی است نابخشودنی.

تاکنون آدمیها بکدام عهد و پیمان و قول و قرار خود عمل کرده و وفادار مانده اند که دومی آن عهد و پیمان با خران باشد - آدمیها میلیاردها بار با خدای بزرگ عهد و پیمان بسته وفوری شکسته اند با انبیاء و رهبران جهانی خودشان بارها قول و قرار گذاشته و همه را زیر پا نهاده اند - زن و شوهرها - شریکها - همکارها - همسایهها - دوستها - پیوسته باهم عهد و پیمان می بندند و باز همه بیکذبی گر خیانت میکنند - ملتها و کشورها باهم عهد و پیمان عدم تعرض می بندند و صلح پایدار

امضا میکنند و سپس ناجوانمردانه طرف را غافلگیر و تاراج و نابود میسازند.

آدمیها همگی با قیافه های حق بجانبی دم از تمدن و قانون وعدالت وتساوی حقوق و بشردوستی میزند و گاهی پای عوام فریبی را فراتر نهاده و دم از جاندار دوستی میزند و گارد های حمایت از حیوانات تشکیل میدهند ولی منأسفانه در هنگام اصطکاک منافع خودشان با منافع دیگران و بهنگام زبانه کشیدن خشم و انتقامشان همه چیز را فراموش و قول و قرار و عهد و پیمان و امضای خود را بیاد مسخره میگیرند و از کشتن و سوزاندن و ویران ساختن جهان و هم نوعان خود و جانداران دیگر باکی ندارند و بلکه از این کارها لذت میبرند و بخود مینالند و مدلal افتخار و پیروزی به سینه میاویند.

همین آدمیها از زمانهای گذشته تاکنون بسیاری از حیوانات را همانند خران استعمار و استثمار نموده و بسود خویش از آنها بهره برداری کرده اند و همینکه حیوانی پیر و ناتوان و از کار اقتاده کشت و یا در حین انجام وظیفه شل و کور و ناقص شد فوری افسار و پالانش را در آورده و از شهر بیرون ش میکنند.

آدمیها همیشه بفکر خویشند و در زیر هر دانه‌ای دامی
نهاده و در برابر هر خدمتی که بحیوانات بنمایند هزار گونه
بهره‌گیری از آنها می‌کنند.

آدمیها در لباس دوستی و حمایت از حیوانات با کمال
مهارت وزیر کی وزبردستی حیوانات زبان بسته و ساده را بنام
نزاد پرستی و ملیت و قومیت و سیاه و سفید وزبان و لغت و عقیده
و مسلک بجنگ یکدیگر انداخته و همه را باهم دشمن پدر
کشته ساخته و در هر صورت بهره خود را می‌برند و بریش همه
می‌خندند - گر بدها دشمن موش - سگرا دشمن شغال و گرگ
تازی و بازشکاری را دشمن شکار و سار را دشمن ملنخ و خر شهری
را دشمن خردشی و خران گردن کلفت را دشمن خران مردنی
و خلاصه هر حیوانی را در برابر حیوان دیگر علم کرده‌اند تا
بقول خودشان (توازن قوا) برقرار باشد و فارغ از هر گونه
بیم و هراسی بیاسایند و با چنین اوضاع و احوالی پیمان عدم
تعرض و هم زیستی مسالمت آمیز معنا و مفهومی نخواهد داشت
بعد از این سخنرانی این پیشنهاد نیز با تفاق آراء مردود
شناخته شد.

پیشنهاد پنجم

چون جلسات کنگره بسیار بدراز اکشید و از نشستن و
کفتن و برخاستن نتیجه مطلوب بدست نیامد و همکی نو مید
ود رمانده شدند بالاتفاق از مقام ریاست کنگره که خری آراسته
ووارسته و سالخورده وجهان دیده و کار آزموده بود درخواست
کردند که در پایان کنگره ایشان هم راه حلی برای آزادی
خران بیان کنند.

خر پیر لنگان لنگان یه پشت میز خطابه رفت و با هر
ودم بحاضرین تعظیم عرض کرد و در این هنگام خران بشدت
برايش ابراز احساسات کردند و تا مدتی سم بزمین میزدند و
هورا میکشیدند بعد از سکوت و برقراری نظم آهسته آهسته
وشمرده شمرده شروع بسخنرانی کرد.

نخست از احساسات حاضرین تشکر و از هشیاری و
بیداری و از مبارزات سیاسی و انقلابی تمام خران جهان اظهار
خرسندی نمود و گفت ای فرزندان وای هم مسلکان عزیز من
بتمام سخنان شما خوب گوش دادم و بخواسته های درونی و
عقاید قان آگاه شدم و من از روی سوابق و تجربیات و اطلاعات

فراوانی که دارم میتوانم ادعا کنم که حتی با افکار و منویات
شما هم آشنا هستم.

سخن از آزادی و استقلال خران و راه رسیدن بآن
بود و همکاران عزیز هر کدام راهی نشان دادند ولی مورد
پسند همگان نبود.

اینک من از همکی خواهش میکنم بسخنان من هم
خوب گوش بد هید و سپس بادقت هر چه بیشتر بسنجید و آنگاه
اگر دیدید با مصالح فعلی و آینده خران سازگار است امضاء
کنید و اگر برخلاف مصالح کلی واقعی خران بود آزادانه و
رشیدانه رد نمائید.

راه حل پیشنهاد من اینست که رمهها و گلهای خر
تاخر هستند و بزندگانی خرکی و مبارزات و نقشه های خر کی
و خیالات و شعارهای خرکی دلخوش کرده‌اند همین کاه است
و همین کیله و همین میخ است و همین طویله و باید بسو زند
و بسازند.

تنها راه چاره این است که خران هم مانند آدمیها در
همه‌جا دست طرف را بخوانند و با تمام فوتوفن‌هایی که آنها
بکار میبرند آشنا گردند.

خران باید مغزشان رله بکار اندازند و از رخوت و سستی و کاهلی و تنبیلی و شکم پرستی و تن پروری بپرهیزند و روح نومیدی و خود باختکی و تن بخواری و درماندگی دادن را از خود دورسازند و شبانه‌روز با تمام‌قوا و امکانات بکوشند تا در میدان علم و صنعت و اقتصاد و اختراعات و ابتکار و وسائل نیرومندی از آدمیها جلو بزنند یا دست‌کم با آنها همگام و همدوش گردند.

و فقط در چنین صورتی است که خران با آسانی میتواند آزادی و استقلال کامل بدهست آورند و بلکه میتوانند آدمیها را نیز استعمار و استثمار نمایند و آنها را دنیالهرو و نیازمند بخود سازند و تا هر وقت که خران و مخصوصاً کره‌خران بایک شکم کاه و جو و شبد و یونجه مست‌گردد و همه‌چیز را فراموش نموده و بجای کار و کوشش عربده‌کشی کنند و یا بیک پالان و زنگوله و افسار رنگین که آدمیها بمنظور بیچاره کردن خران اختراع کرده‌اند دلخوش نمایند و یا همیشه فقط بفکر کاه و جو و رقص و آواز و شلنگ انداختن و در کوچه و بازار و در خیابان و بیابان و در انتظار عمومی بدنبال ماچه‌خران افتادن و متلك گفتن باشند و بر نامه‌زندگی و هدف و همت و خواسته‌شان

چنین باشد برای همیشه بردۀ وزیر دست و توسری خور خواهند
ماند.

و چنانچه گاهی هم از جهتی استقلال یا بند باز از جهات
دیگر همچنان مستعمره خواهند ماند و اگر از چنگال ییگانه‌ای
رها شوند بیدرنگ در چنگالهای ییگانگان دیگری گرفتار
خواهند شد.

و آدمیهای زرنگ و هوشیار و دوراندیش که جای خود
دارند. حیوانات دیگری هم مانند خرس و بوزینه با آسانی
میتوانند بر چنین خرانی آقا و فرمان را گردند و از آنها سواری
بکیرند.

در پایان باید یادآوری کنم که متأسفانه در میان همه
خران جهان همیشه عده‌ای کله خرو سودجو و خودخواه و خر
فریب و هزار چهره پیدا می‌شوند و با نامهای گوناگون و عنایین
پر زرق و برق و فریبند خران ساده لوح و ستمدیده و بیچاره
را بدور خویش گرد آورده و بنام خردوستی و مبارزه در راه
آزادی و انقلاب و با هزاران افسانه و افسوند گر آنها را فریقت
وبه پیروزی بر دشمن امیدوار و وارد میدان کارزار می‌سازند.
و هنگامیکه خطر را نزدیک دیدند بیدرنگ تغییر دنگ

داده و با دشمنان همدست و همداستان میشوند و با آنها بر گورستان پیروان خود برقض و پایکوبی میپردازند.

ای هم مسلکان عزیز باز تکرار میکنم فریب و گول شیادان و تفرقه‌اندازان و رهبران قلابی را نخورید و همکی بدانید که یگانه رهبر و لیدر و میلادز و فداکار در راه خریت خرانی هستند که از جان‌و دل و صمیمانه در راه ارشاد و پروردش استعدادها و نیروهای درونی همه‌خران بدون سروصدا و هیاهو و بوقوکرنا بکوشند تا آنها را لایق و شایسته آزادی و استقلال و نکره‌داری آن بگردانند.

اینک من از تمام نمایندگان محترم خران خواهش میکنم چنانچه با عرايض بنده بعنوان قطع نامهنهائي اين کنگره صدرصد موافق هستيد گوشهاي خود تانرا و اگر مخالفيد دمهايتانرا بجنبانيد.

ناگهان تمام گوش خرها بجنبش افتاد و فقط دو سه خري در گوش و کنار با جنباندن گوشها دمشان را نيز می‌جنبانيدند (موافق مشروط بودند).

و بدین ترتیب قطعنامهنهائي کنگره جهانی خران با تفاق آراء تصویب و کنگره آینده موکول شد بزماني که خران

جهان رشد کامل یافته و در علم و صنعت و وسائل نیرومندی پای آدمیها رسیده باشند و خران حاضر در کنگره یونچه زار هر کدام رهسپار سر طویله خویش گشتند.

نقش خران در سیاست جهانی

کرچه خود خران مزه تلغیخ دخالت نابجای در سیاست را چشیده و مدت‌هاست که آنرا بوسیده و کنار گذاشته‌اند ولی برخی از آدمیها از خوش نامی و شهرت خران استفاده کرده و بنام خران احزابی تشکیل داده و خر خودشان را میرانند و بزرگترین حزب خران در آمریکاست (حزب دموکرات) که سembol و آرم و شعار این حزب شکل و شمایل یک‌کله خراست در ایران نیز در گذشته حزبی بنام حزب خر در تهران و کرمانشاه و برخی شهرهای دیگر فعالیت داشت و هم اکنون نیز حزبی بنام حزب خران موجود است و روزنامه توفیق ارگان رسمی این حزب می‌باشد - در مصر و ترکیه نیز مدتی حزب خران فعالیت داشتند.

و خلاصه خروختی همیشه در جهان سیاست رل مهم

و نقش اول را داشته و دارد و بجرئت میتوان گفت اگر خرو
خریت در جهان نبود تاریخ سیاست و استعمار و برداشتی و تاریخ
عقاید و ادیان و مذاهب ساختگی و پوج غیر از این بود.

و چون از قدیم گفته‌اند دنیا خر بازار است - هر کسی
میخواهد بازارش گرم شود خودش را بخریت میزند و هم‌رنگ
جماعت میشود و گروه گروه خران را بسوی خود میکشاند -
گاهی در بازار و تجارت و گاهی در کلاه برداری و کلاه گزاری
و گاهی در سیاست و زمانی هم در دیانت و مذاهب و همین‌جاست
که شاعر میگوید :

از پی رد و قبول عامه خود را خر مکن
زانکه کار عامه نبود جز خری یا خر خری
گاو را باور کنند بهر خدائی عامیان
نوح را باور ندارند از ره پیغمبری

کره خر شماره یک و شماره دو

کره خر شماره یک عبارتست از نوزاد الاغ تا هنگامیکه
بزیر بار نرفته است و از آن تاریخ به بعد خر و الاغ نامیده

میشود - کره خر شماره یک همان خراست بعلاوه پاکی و ناآلودگی و نداشتن کوچکترین سوء سابقه و منهای تجربیات و اطلاعات و نیر و مندی کامل - کره خر شماره دو عبارتست از برخی آدمیها که برخی آدمیهای دیگر آنها را کره خر مینامند و بعبارت دیگر کره خر شماره دو در قاموس آدمیها یعنی نادان‌ترین و بسیار شعور‌ترین و منفودترین حیوان جهان و هنگامیکه یک نفر کفته شود. ای کره خر. این جمله مساوی است با هزاران دشنام و ناسزا و نسبت‌های ناروای دیگر.

اصولاً کلمه خر در مذاق آدمیها ناگوار و غیرقابل هضم است و با هر جمله‌ای که لغت خر و مخصوصاً کره خر در او باشد دشمن پدرکشته هستند و اگر از آنها پرسیده شود که ای خانمها و ای آقایان آدمیها مگر خربار بردار عزیز یا کره خر پاک چه گناهی کرده و پیه‌دان کرا دزدیده‌اند که شما اینقدر از آنها نفرت دارید خواهند گفت.

بالاخره خر. خراست و کره خر. خرتر از خر یعنی آنها مجسمه پلیدی و نادانی و بسیار شعوری هستند وزشت و زیبایی و بهشت و دوزخ و کعبه و بتخانه در نظرشان یکسان است ولی اگر انساف بدھیم خواهیم دید که این عیوبها تنها ویژه خران

و کره خران نیست بلکه بسیاری از آدمیها نیز باین دردها
ببتلا هستند و بلکه صدها بار روی خران را سپید کرده‌اند و
ما با عرض معدتر از جامعه خران این قبیل آدمیهارا باصطلاح
خودشان کره خر شماره دو و المثنی مینامیم.

نخستین کوه خروشماره دو

خوشبختانه برای نخستین بار یکی از آدمیها افراد و
اعتراف نامه و سند خریت خویش را بادست خودش نوشته و
امضا کرده است (کلیشه زیر) و بگره خر بودن خود بالیله

بُرَانْ مِنْ ازْلَهْكَهْ يَمْ دِيْنْ

است و همانگونه که در گزار و ملاحظه میفرمایید نوشته اند
(پدران من از نظر عقاید دین خر بودند) و ما در همین جمله

کو تاه معانی بسیار میباشد.

نخست اینکه اگر پدر انسان خر بوده‌اند بدون گفتگو
ایشان هم کره خر خواهند بود.

دوم اینکه برخلاف همه کره خران جهان که فقط تخم
یک خر میباشند ایشان تخم یک طویله خر (پدران) هستند.
سوم اینکه برخلاف تمام اصول و قواعد زیست‌شناسی
نوشته‌اند من چندین پدر داشتم.

چهارم اینکه با داشتن تیتر دکترای دندان‌کشی باز
به کره خربودن افتخار میکنند.

پنجم اینکه شاید میخواسته‌اند با خر شمردن پدران
خود خویش را در ردیف آدمیها قالب بزنند غافل از اینکه
برفرض محال اگر فرضیه‌های تکامل هم درست باشد باز محال
است. خرزاده‌ای یکهو و بلاواسطه آدمی گردد بلکه باید در
صدها سلسله و حلقه از حیوانات دیگر بگردد و مثلًا کره خر
تبدیل به خرس و خرس تبدیل به عنتر و عنقر تبدیل به شامورتی و
شامورتی تبدیل به کره بز و کره بز تبدیل به میمون و میمون
تبدیل به شکل آدمیها گردد و این تغییرات حتی بقول آنها یکه
این حرفها را میزنند میلیونها سال وقت و فرصت میخواهد

ودر این صورت چگونه ممکن است که خرزاده‌ای یک‌هوادمی گردد و ادعای روشن‌فکری و رهبری بنماید و پیشوای دین و آئین نوی بشود و کره خرانی همانند خویش را رهنمون باشد.

ششم اینکه ایشان مدتی بعلت اختلال حواس و مشاعر در بیمارستان بستری بوده‌اند و پرونده‌های مربوطه در کلاتری و دادگستری و بیمارستان موجود است و شما نیک میدانید که خران و کره خران هرگز مبتلای با اختلال حواس و مشاعر نکشته‌اند و نتیجه اینکه خر بودن پدرانشان سودی بحال ایشان ندارد.

هفتم اینکه چون در صورت ازدواج خر با یا بو. کره شان قاطر می‌گردد شاید می‌خواسته‌اند بگویند قاطر چموش هستند و در جفتگ پرانی مهارت بیشتری دارند ولی این حرف هم درست نیست زیرا قاطر هرگز کردار نمی‌شود در صورتی که ایشان فرزندانی دارند.

هشتم اینکه ایشان برخلاف تمام قوانین شرعی و عرفی و بین‌المللی در مال شرکت بدون اجازه و رضایت سایر شرکاء دخل و تصرف کرده‌اند و شش‌دانگ ک پدری که مال او و

برادران و خواهرانش بوده قبل از تقسیم خر خوانده است در صورتیکه خواهران و برادرانش بچنین اقراری راضی نیستند و میتوانند بعنوان افترا و ادعای شرف ازدست او شکایت و دادخواهی کنند و در آن صورت این که خر یا باید بنویسد مثلایک دهم پدر من خر بوده است و یا بنویسد: پدر من که با پدر خواهران و برادرانم و پدران من که با پدران خویشان و دو دمانم جدا است خر بوده‌اند.

و گمان میکنم بهترین راه گریز بر گزیدن همین راه است زیرا دو دمانی که او منسوب با آنهاست هیچ‌کدام خر نبوده و نیستند و عقایدشان نیز همان عقایدی است که در طول چهارده قرن میلیاردها نفر مردمان خردمند و دانا و از شاهگرفته تا گدا داشته‌اند و هر گز هم هیچ‌کدامشان باشان و کالت کتبی یا قولی نداده‌اند که برای آنها شناسنامه بگیرد و این نام فامیلی جدید (کره خر) فقط ویژه خودشان و پیروانشان میباشد – و همین نام فامیلی جدید برای پاسخ به تمام حرفها و ادعاهای نوشته‌های ایشان بس است اگر درخانه کسی هست.

کره خران روانی نما

تقلب و نیرنگ و حقه بازی و کلاه‌گزاری و شیره مالی
در هموقت و در همه جا و در همه اجتماعات آدمیها بوده و هست
و چیزی که بیش از همه شایان دقت و توجه و یادآوری میباشد
اینستکه بهر اندازه چیزی اهمیت وارزش داشته باشد بهمان
اندازه و بیشتر خطر دزدی و چپاول و تقلب و قلب و غش خواهد
داشت.

مثل آب و خاک معمولی که ارزش چندانی ندارند خطر
دزدی و تقلب هم کمتر دارند ولی در خرید و فروش و نگهداری
مواد ساختمانی و مواد غذائی همگانی و در پوشاك و مواد داروئی
وغیره به نسبت اهمیت وارزش هر یک در زمان معین یا در مکان
معینی خطرها و تقلبات رنگارنگ دیده میشود – یا در شن
وماسه و سنگهای ساختمانی و فلزات ارزان کمتر تقلب میشود
ولی در احجار کریمه و سنگهای قیمتی و فلزات گرانبها و
عتیقه‌جات مانند یاقوت والماس و فیروزه و طلا و نقره و آثار
باستانی هزاران گونه تقلب و نیرنگ و جعل و تزویر و بدлی
ومصنوعی و خوش ظاهر و بد باطن دیده میشود.

واز جمله سلسله جلیله روحانیت است که سر سلسله آنان
انبیاء(ص) و پس ائمه(ع) و بعد از آن دانشمندان آراسته و
وارسته که جانشینان و خزانه داران علوم و مواریث انبیاء و ائمه
علیهم السلام میباشند و چون این سلسله در میان تمام قشرها
و طبقات و اصناف گوناگون جامعه از هر جهت ممتاز و برجسته
و گرانبها و بی همتا هستند خواه ناخواه خطرات و قلب و غش
و نیرنگهای بزرگ در این صنف بیش از اصناف دیگر پدید
میگردد.

مثالاً اگر کسی در صنف خیاط یا کفاش یا نجار یا راننده
یا باربری وغیره در کار خویش تقلب نماید زیان این تقلب
در مدت کوتاهی و با شخص محدودی خواهد رسید و جبرانش
نیز ممکن و آسانست.

ولی اگر کسی در سلسله روحانیت تقلب کند و مثلاً
ادعای پیامبری یا امامت نماید یا برخلاف آئین حق و کفته
خدا و رسول کتابی بنویسد یا اغراض تباء و خواسته های
نامشروع خود را بنام دین و مذهب بجامعه بقبولاند و یا بدعتها
و احکامی ستمگرانه را پایه گزاری کند بیکمان اینکونه
زیانها قابل جبران نیست و چه سیار حقوقی که پایمال میگردد

وچه بسیار مردمان و ملت‌هایی که مدت‌هایی در گمراهی و زیان و نفاق و بد‌بختی می‌افتدند و چه بیشمار جانها و مالها و اوقات گران‌بهاست که بهدر می‌رود و چه خس و خاشاکها و سنگ و کلوخها و چه سدها و چه چاله و چاهه‌ها که در راه سعادت و یکانگی و هم‌آهنگی بشریت ایجاد می‌کنند.

ومتأسفانه یکی از نقاط سیاه و ننگین و شرم‌آور تاریخ بشریت تاریخ پیامبران و امامان قلابی و روحانیان بدلی و مصنوعی می‌باشد که نمونه‌های آنها در هرجائی و هر زمانی فراوان بوده و هست - و عمدۀ عواملی که این‌گونه اشخاص منحرف را بر می‌انگیزد و می‌پوراند و با آنها میدان میدهد عبارتست از :

۹- جاه‌طلبی

برخی از مردم منحرف تشهه جاه و جلال و کشته آوازه و نامند و بامید این‌که شاید در میان مردم نام و احترامی پیدا کنند حاضرند، بهر خیانت و جنایتی دست بزنند و بهر گونه نشک و رسائی آلوده گردند و عقل و وجودان و شرافت و همه

چیز را زیر پا بگذارند و حتی با کی ندارند که مانند نمود و فرعون ادعای خدائی هم بنمایند.

اینان درست مانند دزدان و راهزنان و قمار بازان که همیشه میخواهند بدون رنج و کوشش و بدون هیچگونه مجوزی واژه راه نامشروع و خلاف عقل وجودانی که بتوانند ژروتی مفت و آسان بچنگ آورند - مقام و منصب دیگر از را غصب نموده و حس جاه طلبی خود را سیر میکرداند.

۳- شهو ترانی

عامل دوم اینکه با اینگونه تقلبات و نیز نگها می خواهند بقدرت و مقامی بر سند و آن قدرت اجتماعی را نردار و پل رسیدن به شهرهای پست خود سازند این دسته فقط برای دو شیدن و سواری گرفتن تلاش میکنند و همین‌که بکام دار رسیدند دیگر کاری ندارند و تمام سوز و گدازهای آغاز کار ر فراموش مینمایند و چه بسا که پشیمان شوند و بازگشت نمایند ولی افسوس که پشیمانی از گمراه ساختن مردم سودی ندارد

۳- جنون رهبری

عامل سوم جنون رهبری و اصلاح طلبی و فضولی در کار دیگرانست و اتفاقاً این عامل خطر ناک کم و بیش در بیشتر مردمان و در همه شئون زندگانی همه اصناف بشدیده میشود و همین دیوانگان رهبری و اصلاح طلبی هستند که بخاطر برداشتن ابرو چشم را کور و بخاطر دستمالی قیصریهای را آتش میزند و (شغلتنا) را (شدرسنا) و (خرّ موسی صعقا) را (خرّ عیسی صعقا) مینویسند.

اینان بدون شرایط و صلاحیت رهبری و رهنماei در همه کاری دخالت مینمایند و خودشان هم خیال میکنند واجد شرایط هستند و کسی نیز بهتر از آنها پیدا نمیشود و پیوسته در جهل مرکب غوطهورند.

و خطر ناک تراز همه هنگامی است که این دسته پاره‌ای از شرایط را واجد کردند یا همه شرایط را بطور ناقص و نیمه کاره فراگرفته باشند مثلاً اطلاعات ناقصی از علم طب یا علوم طبیعی یا علوم دینی پیدا کنند و سپس بخواهند مانند یک دانشمند ورزیده و متخصص آن فن دخل و تصرف و حل و فصل

و حکم اصلاح نمایند و حس حسادت و غرور خود پسندی نیز
چشم و گوش آنان را کروکور می‌سازد و نمی‌گذارد حقایق را
به بینند و بحقوق دیگران اعتراف کنند و پارا باندازه کلیم
خویش دراز نمایند و بقول حافظ .

ای مکس عرصه سیمرغ نه جوانگه تو است
عرض خود میری و زحمت ما میداری
و چه زیانها و ویرانیهای فراوانی که از این دسته مردم
همیشه و در همه جا دیده می‌شود و هر کدام به تنها تی ممکن
است سنگی در چاه بیندازد که چهل نفر نتواند بیرون
بیاورد .

۴- جنون رهروان و خریت پیروان

عامل چهارم که شاید بدون اغراق بیش از همه عوامل
مؤثر و کارگر باشد عامل بیسوسادی و حمامات و کم رشدی و
سادگی و زود باوری توده‌های مردم است که زمینه را برای
هر گونه تقلیبی آماده می‌سازد .

و بقول معروف - تا ابله در جهان هست . مفاسد نمی‌ماند

و یک هرید خر بهتر از یک آبادی ششدانگ است و روی همین اصل تمام شیادان و حقه بازان و استعمار گران در تمام میدانها میکوشند تا در درجه اول در عقل و افکار و احساسات و تمايلات شکارهای خود رخنه و نفوذ نمایند و مانند جنگیرها پس از تسلط و تسخیر ارواح و افکار مردمان مورد نظرشان آنها را پروانهوار بدنبال خود میکشند و این تسخیر شدگان نیز بدون اینکه خود متوجه باشند با تمام نیرو در اجرای منویات و خواسته های شیادان میکوشند.

وشکفت قرآنکه این بیچارگان افسون شده این همه بارکشی و پستی و زبونی را یک وظیفه حتمی و سعادت و پیروزی میشمارند.

شیادان گاهی از راه تحریک و تخدیر حس مال دوستی. اجناس بدلی و بنجلی را با هزاران تعریف و تبلیغ و صدھا نیرنگ و افسون بعنوان اجناسی گرانبها و عتیقه و منحصر بفرد میفرمودند و این تسخیر شدگان و عقل باختگان بار غبت و خشنودی تمام. خرمهره و خزف را بهتر از طلا و در شاهوهار میپندارند.

یا گاهی با تخدیر حس شهرت طلبی و ابراز شخصیت

وادارشان میکنند که بسود آنان از همه چیز خود بگذرند و تمام زشتیها و بد بختیها و عوامل عقب ماندگی را بصورت زیبائیها و پیروزیها و نشانه های بزرگی و شخصیت بخوردشان میدهند و اینان هم با دی بغیر انداخته و باور میکنند.

و گاهی نیز شیادانی از راه تخدیر احساسات دینی و مذهبی عده ای را گمراه ساخته و بدنبال خویش انداخته و برای آنکه این گوسفندان بی زبان و شکارهای پرواری مبادا روزی آزاد گردند و فرار نمایند پیش از هر کاری نخست نام و عنوان چشمگیر و داغ و نشان تازه ای بر آنها میگذارند و سپس مانند عنکبوت بدور این شکارها می تند و با افسون اسرار مکو و حقایق ناگفته ای ارتباط آنها را با عقل و دانش خودشان و با ارشاد و راه نمائي دیگران قطع میکنند و حس دینی و مذهبی آنها را از راه امیال و احساسات دیگران تطمیع و اشباع مینمایند.

زیرا همیشه مردمان ابله و کم رشد به خواسته های نفسانی و تشخیص ناقص و درک غلط خودشان بیش از مصالح واقعی و تشخیص و درک درست دیگران اهمیت میدهند و هر کس مطابق خواسته ها و تشخیص خودشان با آنها رفتار کند

شیفته و مجدوب او میگردد.

مثلای کودک دوست میدارد و دلش میخواهد که در همه جا و همه چیز آزاد باشد و کسی بعنوان ارشاد باو امر و نهی نکند یا بیمار نادان بخوردن چیزهای زیانبخش و مرگ آور میل و رغبت شدیدارد و بر عکس از خوردن واستعمال داروهای شفا بخش گریزانست.

در همین دو مثال اگر پدر و آموزگار مهر بان و خردمندی و پزشک ماهر و دوراندیشی بخواهند مطابق مصلحت واقعی و سعادت ابدی آن کودک و آن بیمار رفتار نمایند مسلماً مورد عنایت و رضایت کودک و بیمار واقع نخواهند گشت و کودک خواهد گفت چه پدر دیکتاتور و چه آموزگار سختگیر و بی عاطفه‌ای دارم و بیمار نیز میگوید این چه پزشک سنگدل و خود کامه‌ایست.

اما اگر پدری نادان‌تر از کودکش باشد و بگوید فرزندم آزاد باش. شبانه روز فقط بازی کن - آزار برسان . دشنام بده . زیر بار درس خواندن و کار کردن هرگز مرو و آداب و رسوم اجتماعی و قوانین دینی و ملی را نادیده بگیر و زیر با بگذار - آن کودک خواهد گفت به به چه پدر مهر بان و

دلسوز و بیمانندی که من دارم و یا اگر پزشک بی‌وجدان و سودجوئی برای جلب رضایت بیمارانش برخلاف مصلحت حال و آینده آنها بیماران را کمران نموده.

و هنلا به بیمار روانی یا سرطانی یا مسلول یا دیابتی وغیره بگوید شما هیچگونه مرضی ندارید و تمام پزشکانی که شمارا ترسانده‌اند همه دروغ گفته‌اند – شما نه نیازی به عمل جراحی دارید و نه نیازی به بستری شدن و نه بمراقبت و مداوا و معالجات پیکیر و سپس با یک داروی مخدر نیرومند هم برای مدتی درد و رنج بیمار را خاموش گرداند صدرصد همه بیماران نادان خواهند گفت به به چه پزشک مهربان و خیرخواه و مردم دوستی است این پزشک.

وجالب اینجاست که در دنیای خر بازار کار و بار این گونه پزشگان و روحانی نماهای رنگ باز و مردم فریب بمراتب بهتر و آسانتر از کار و بار پزشگان و روحانیان دور اندیش و آخرین و حقیقت‌گوگرفته است.

خلاصه خریت و نادانی و کم‌رشدی همیشه و در همه جا و در تمام شیون زندگانی بشریت واژ جمله درادیان و مذاهب ریشه‌های فراوانی دارد و رسوائیهای بیشماری بیار آورده و

میآورد و هر زمان حق و باطل و دوغ و دوشاب و درّ و خرمهره و طلا و خزف و پشکل و مویز والماس و شیشه و فرشته و دیو و شبان و گرگ بایکدیگر آغشته و آمیخته و برابر گشته‌اند.

و چه بسیار باطلهایی که در کپسولهای زیبا و شیرین نهفته و بنام حق مصرف میگردد و شما اگر نگاه کو تاهی شهرها و کشورها و ملتها بیندازید بروشنى خواهید دید.

در هر شهر و کشوری که مردمش از خریت بهره بیشتری دارند در آنجا بازار انواع تقلیبها و حقه بازیها و کلاه‌گزاری‌ها و میدانهای عرضه و تقاضای ادیان و مذاهب ضد و نقیض و مرامها و دسته بندیها و عقاید گوناگون بسیار رواج دارد و هر شیاد بی‌وجودانی باسانی میتواند با اندک دام و دانهای عده‌ای را بفریبد و شکار نماید و دین و مذهب تازه و ملت و امت دیگری پدیدآورد و مشکلی بر مشکلات موجود بیفزاید.

۵- انگو لک بیگانگان

عامل پنجم از عواملی که شیادان و حقه بازان و مخصوصاً

دین‌سازان و مذهب‌تر اشان را می‌پوراند و بلا واسطه و باده‌ها
واسطه آنها را رهبری و راه نمائی و حمایت و تقویت می‌کند
دستهای آشکار و مرموز بیگانگان و دشمنان دین و مذهب و
استقلال و دستهای ستمگر استثمار و استثمار کران سیاسی و
اقتصادی می‌باشد.

گرچه مردمان بی‌اندیشه همیشه و در همه جا هر پیشامد
و هر پدیده نیک و بدی را بحساب بیگانگان می‌گذارند و در
پیوسته خود را بیگناه و مغلوب و مقهور دشمن می‌پنداشند و در
زمانهای گذشته تمام کارهای زشت خویش را بکردن شیطان
انداخته و اهریمن را همه کاره و حاکم بر سر نوشته خود
می‌شمردند و کم کم برخی از ملت‌ها انگلیس‌ها را بجای شیطان
نشاندند و هر پدیده‌ای را بحساب آنها می‌گذاشتند و بعد از این
دو شیطان جنی و انسی این منصب را بروس و امریکا و اگزار
کردند و هم‌اکنون این دوغول بی‌شاخ و دم در سراسر جهان
در شرق و غرب و در شمال و جنوب بجای شیطان نشسته‌اند و
مردم کم‌ماید مرگ وزندگی و ترقی و عقب‌ماندگی و کفر و ایمان
و همه چیز خود را صد درصد از آنها و بدست آنها و بفرمان
آنها میدانند.

ولی بنظر من اینگونه اندیشه‌ها و داوریها و خود -
آموزیها بطور درست و صدرصد درست نیست و بلکه همین
اندیشه‌های کوتاه و داوریهای غلط و تلقینات سوء خود یکی
از تعلیمات اساسی و دروس مرموز استعمار گر است که پیوسته
مسیر افکار را برآههای بن‌بست چرخانده و بدینوسیله روح
نویمیدی و خود باختگی وزبونی و ناتوانی را که از هرسیله‌ای
برنده تر و کشنده‌تر است در کالبد ملتهای ناتوان دمیده‌اند .
اما حقیقت آنست که شیاد و کلاه بردار و گمراه‌کننده و
مذهب‌تر اش واستعمار گر منحصر به شیطان و روس و امریکا و
انگلیس نیست و چه بسیار که در میان دوستان و خویشان
نژدیک نیز چنین کسانی باشند و روح شیاطین هم از آنها خبر
نداشته باشد و چه بسا که خود شخص خویشتن را فریب دهد
و خودش کلاه بر سر اندیشه و درک و سرنوشت خویش بگذارد
و گناهش را بگردن دیگران بیندازد و در همین جاست که
بیگانگان و دشمنان بدون اینکه دامی گسترده و دانهای نهاده
باشند یا نقشه‌ای کشیده و رنجی برده باشند از چنین شکارهای
در دام افتاده‌ای مفت و مجافی بهره برداری می‌کنند و باندازه
نیازشان آنها را پروار نموده و نگاه میدارند و هرگاه دیگر

نیاری نداشتند آنها را رها ساخته و بسرا غ شکار جوان و تازم-
نفس دیگری میروند .

وتاریخ پیدایش و پرورش ادیان و مذاهب ساختگی و
دسته بندیهای گوناگون سرشار از شواهد و آثار دخالت و بهره-
کیری بیکانگان و حقایق تلخی از میوه‌های خریت و خود-
فروشی سردمداران و حماقت و خود باختگی پیروان آنهاست
و خلاصه اینکه شیادان و دین و مذهب سازان و گمراه
کنندگان بهر فام و بهر عنوان و تمام کسانی که بدنبال آنها
میافتدند در درجه اول خودشان قاصر و مقصر هستند و گناه
بدبختیها و انحرافات بعدی نیز بگردن همانهاست و در درجه
دوم بگردن بیکانگان واستعمار گران میباشد.

وبالندک مطالعه‌ای در تاریخ عمومی گذشته جهان این
معنا بخوبی آشکار میگردد و بازی بادین و مذهب و ادعاهای
باطل و گمراه ساختن مردم ساده و بیسواند کار امروز تنها نیست
و در گذشته نیز بازار دین‌سازی و مذهب تراشی رواج داشته
است .

و حتی پیش از انعقاد نطفه دولتهای روس و انگلیس و
امریکا و بلکه در خود این کشورها بوده وهست و در قرن دوم

و سوم هجری که حکومت اسلامی بزرگترین قدرت جهان بود و تمام دشمنان و بیکانگان تحت الشاعع قدرت مسلمین بودند بازمی بینیم در داخله همین حکومت مستقل چه مذاهب نوظهور و چه دسته بندیهای عجیب و غریب و حتی مدعیان نبوت و مدعیان امامت پیدا شده و هنوز هم دنباله پاره‌ای از آنها قطع نشده است.

و کوتاه سخن اینکه مردم باید چشم و گوش ظاهر و باطن خود را کاملاً بازکنند و بدنبال هر صدائی نرون و فریب هر شعاری را نخورند و عقاید و مذاهب بی اساس و ساختگی را کنار بگذارند همگی بدین خدائی و کتاب آسمانی و رهبران جهانی یعنی اسلام و قرآن و پیامبر خاتم و جانشینان دوازده کانه‌اش بگروند و در این راه نیز کاملاً هشیار و بیدار و مراقب باشند که بازیچه شیادان مسلمان‌نما نگردند.

تساوی خوان

شما نیک میدانید که خداوند هر موجودی را جفت آفریده است چه درجهان جانداران و چه درجهان گیاهی و چه در هر اتم و ملکولی و این جفتها در هر کجا نامی دارند و میتوان همه این نامهای گوناگون را در دو کلمه نر و ماده خلاصه کرد – درباره جفتها از گذشته تا کنون کتابها نوشته شده و بحثهای مفصلی بمیان آمده است .

واز جمله بحثهای دامنه دار بحث تساوی و عدم تساوی نرماده است و مخصوصاً در خصوص تساوی و عدم تساوی جفت آدمی بسیار کفتگو شده و میشود و گاهی دامنه بحث به نزاع

وجدال ولشکرکشی وصف آرائی و زنده باد و مرده باد هم میکشد ولی قدر مسلم اینست که در جهان هیچ جفت نرو ماده‌ای یکسان نیست و هر کدام امتیازات ویژه‌ای دارند که دیگری ندارد.

و شما اگر درباره نره خر و ماده خر و شیر نرو شیر ماده و گاو نر و گاو ماده و شتر نر و شتر ماده و درخت نر و درخت ماده و بار منفی و بار مثبت (الکترونها) و مرغ و خروس و قوچ و میش و اسب و مادیان و سایر جفتها دقیقاً فرمایید خواهید دید که هر گز نمیشود گفت این جفتها از هرجهت باهم مساوی و برابرند و بلکه باندازه‌ای باهم فرق دارند که بسیاری از مردم آنها را دو جنس مخالف و کاملاً از هم جدا مینامند.

در هر صورت سخن از تساوی خران بود و اگر از حق نگذریم باید اقرار و اعتراف نمائیم که مباحث مربوط به جفتها و حقوق و امتیازات هر یک درباره همه جانداران و همه موجودات باستثنای آدمیها کاملاً حل شده و آنها از یک نظام و انضباط و قانون صدر صد اجر اشده‌ای برخوردارند و هر کدام بوظایف خویش آشنا و علاقمند و پای بندند و آن وظایف را خود شخصاً انجام میدهند و هیچ‌گاه وظیفه و بار خود را بردوش

دیگری نمی‌ندازند و هیچ‌کدام در کار دیگری دخالت نمی‌کنند
فره خر همیشه فره خر است و ماده خر همیشه ماده خر نه
او هوس ماده شدن می‌کند و نه این ویار نر شدن.

و هیچ‌گاه دیده نشده که در جهان خر و حیوانات دیگر
پرونده منافی عفت یا پرونده تصرف به عنف یا پرونده ترک
نفقه یا پرونده فرار ماده از لانه و آشیانه یا پرونده زد و خورد
یا پرونده هم‌جنس بازی یا کور تاز و سقط جنین یا پرونده
انداختن نوزادان بیکباره بر سر راه و درب مساجد یا پرونده
طلاق یا پروندهای مربوط به توقعات بی‌جای نر یا ماده یا
نیازی به کلانتری و زايداری و شوزای داوری و دادگاه و
دادگستری و غیره دیده شود.

و در عوض تا دلتان بخواهد آدمیهای مغدور و خود-
خواه از این‌گونه پروندهای شرم‌آور فراوان دارند و نکته
جالب در جهان خربت و بسیاری از حیوانات دیگر اینست که
ما چه خربد تنهائی تمام مراحل پژوهش کرده خران را بر عهده
می‌کیرد و به بهترین صورتی آنها را بار می‌آورده و تحويل جامعه
خران میدهد و دیناری هم از شوهر (فره خر) توقع ندارد و
منتهی نیز بر سرکسی نمی‌گذارد.

در صورتی که آدمیهای ضد خر و ماچه خران شماره دو
 در همه جا دم از تساوی حقوق و تساوی از هر جهت و در همه چیز
 با مردان میزند و خود را طاووس علیین میپندارند و گاهی
 گام را فراتر نهاده و خویشتن را زبردست تر از مردان میشمارند
 اما در هنگام وزیدن باد مهر گان آشکار میگردد که از نامرد
 هم نامردترند و دو صد گفته شان یکصدم کردار ندارد.

و تا کنون دیده نشده که برای درمان و نمونه یکی از این
 ماچه خران شماره دو در برابر میلیارد ها مرد زحمت کش و
 رنجبر به بار بربی یا بکشاورزی و بیل زدن و درو کردن یا
 به چوپانی یا به درودگری و تیشهزندی و ارکشی یا به آهنگری
 و پتکزندی و یا به بنائی و در میان زمین و آسمان روی دار بست
 کار کردن یا به کاوشگری و در دل کوهها با استخراج معادن و
 در زیر زمین به حفر چاهها و قنوات پرداختن یا به کشتیبانی
 و در شباهای قاریک و بیم موج و گردابهای خطرناک از اقیانوسها
 گذشتن یا به خلبانی و هدایت هوای پیماهای جنگی و بمبا فکن
 های سنگین و هوای پیماهای غول پیکر مسافر بری یا خلاصه
 بکارهای سخت و توان فرسا و بیم آور و خطرناک دست زده باشند

و بگویند ماهم با مردان در همه چیز و همه جا برابریم بلکه
بر عکس .

این ماقچه خران شماره دو از زنهای معمولی هم قابل
قر و ترسوترا نگلتر و سربارترند و اگر جفت‌های حیوانات
در چرخاندن چرخ زندگی مشترک نرماده بقدرامکان تشریک
مساعی و کمک و همراهی و باری و همکاری می‌کنند و یا دست
کم بار خویش را بدوش می‌کشند و هر گز نیازی به کلفت و
نوکر و شیرخوارگاه و کودکستان و پانسیونهای شبانه روزی
ندارند اینها کوچکترین کمکی که نمی‌کنند بجای خود تازه
تمام بارهای زندگی را بردوش مردان و بردوش زنان دیگر
می‌اندازند و همین انگل بودن و سربار شدن را دلیل تساوی و
برتری خود میدانند و چنانچه روزی دیگران بار آنها را
نکشند بگل فرو می‌روند و در ... خودشان غرق می‌شوند .

و راجع به پرورش فرزندان نیز باید گفت هزار آفرین
بر ماقچه خران شماره یک که به تنها ای و خود باری کرده خرانی
زیبای و سالم و بی آزار و با شخصیت که بار خود و دیگران را
می‌برند پرورش داده و خرانی کامل و بهتر از خود تحویل میدهند
اما ماقچه خران شماره دو از چندین سال پیش از انعقاد نطفه

فرزندگاهی بنام نامزدی و گرددش و پیکنیک و کادو بری .

و گاهی بنام مراسم قباله بران و مراسم عقد و عروسی و تشکیل مجالس جشن و سرورد و زمانی بعنوان مهریه و شیربها و زیورآلات و لباس عروسی و سکه ریزان و مراسم پا تختی و پا گشا کردن و گرداندن ماه عسل و ماه سرکه شیره و دید و بازدیدهای فامیلی و دوستافه و گاهی بعنوان ویارانه و هوشهای بی پایان روزگار بارداری و سپس مخارج و تشریفات زایمان در زایشگاهها و تهیه سوسmonoی و رخت و تخت و گهواره و مراسم نامگذاری و صدها مخارج زاید و بینهوده و کمرشکن دیگر و بنامهای گوناگون فقط مرد بیچاره را می - دوشند و دو چاره زاران رنج و شکنجه و گرفتاری و بد بختی اش می سازند و باز در مطبوعات واپشت می کروند فریاد میزنند ما با مردمها برابریم .

وبعد از همه این فشارها و گرفتاریها تازه اول بد بختی و بیچارگی مردان شروع می شود زیرا خانم شماره دو حاضر نیست نوزاد خود را شیر بدهد و از وی نگهداری نماید و میگوید شیر دادن بزیبائی لطمه میزند و نگهداری بچه هم مانع آزادی و تفریح است و در این صورت چاره ای نیست جز

اینکه یا مردکار و کوشش را رها ساخته و بجای پدر بودن
 مادرگردد یا کودک بیگناه و غنچه ناشکفته را با آغوش سرد
 و بی احساس شیرخوارگاه و بماشین خودکار و بی مسئولیت
 کودکستان و پانسیون بسپارد و یا در زیر دست کلفت و نوکرهای
 بیساد و بی عاطفه و بی همه چیز پرورش دهد.

و تنها درسی که اینکونه کرهای از مادر میگیرند درس
 لوس گری و قنبلی و زورگوئی و حقکشی و بی وجودانی و بی-
 عاطفه‌گی و سر باز دیگران بودنست و هنگامیکه وارد اجتماع
 میگردند در رعایت آداب و رسوم و قوانین اجتماعی و طرز
 خوردن و آشامیدن و راه رفتن و لباس پوشیدن و آرایش کردن
 و در طرز اندیشه و انتخاب هدف و برخورد و همکاری با دیگران
 و دارا بودن احساسات انسانیت و مسئولیت‌های وجودانی و وو
 روی هر چه کره خر هست سپید میگنند و در سهائیکه در
 مکتب مادر آموخته‌اند دو صد چندان آنرا پس میدهند و
 بگفته شاعر:

گفتم که چراغ دیده باشی   افسوس که دوده چراغی
 و دود کردار و رفتارشان حتی بچشم خود این پدر و
 مادرهای کوتاهی نیز میرود و این کردها با عکس‌العملهای

سخت و کارهای نتکین و رسوای خود دو صد چندان نشئه و لذتی را که پدر و مادرهای نا آگاه از بی بندوباری و خوش گزرانی و کوتاهی در انجام وظیفه پدر و مادری برده‌اند از دماغشان بیرون می‌آورند و در آن هنگام از ژرفای جانشان خواهند گفت ای خوشا حال خران و کره خران که نه از خانه و خانواده گریزانند و نه از پدر و مادر بیزار و نه هر گز خودکشی می‌کنند و نه دیگر کشی و نه رسوایی بیار می‌آورند و نه بزندان می‌افتد و نه سیل فحش ولعنت و نفرین ملتی را روانه گور پدر و مادر می‌سازند.

کره خران سیاسی

در زمان ما بعلل گوناگون از شدت علاقه عمومی بدین ومذهب تا اندازه‌ای کاسته شده و برخی هم از بین قیود و مراسم و عقاید مذهبی را کنار گذاشته‌اند و روی همین اصل بازار دین‌سازی ومذهب‌تراشی نیز تا اندازه‌ای کسد شده و دیگر در این راه کمتر سرمایه گزاری می‌شود اما در عوض بازار سیاست و مرامها و مسلکها و مکتبها و ایسم‌های سیاسی

و حزب بازی‌گرم و گاهی خیلی داغ است و افکار عمومی و مخصوصاً افکار و تمایلات جوانان باشدت و علاقه متوجه این میدان شده و هر کسی می‌کوشد تا بنام سیاست دسته و جمعیتی گرد خویش فراهم آورد و آنها را نزد بان رسیدن با آرزوهای خود سازد و یا بدسته و جمعیتی بچسبد و از این راه نام و آوازه‌ای پیدا و از این نمکلاهی بچنگ آورد.

البته دخالت در سیاست از حقوق مشروع و حیاتی و وظیفه هر فرد زنده‌ایست زیرا سیاست بمعنای طریقه رهبری اجتماعی و چگونگی اداره کردن و نگهداری ملتی و نگهبانی منافع آنها مربوط به همه افراد و یکی از ارکان اساسی و مهم زندگانی هر فردیست و مخصوصاً در عصر کنونی که علم و صنعت هر دوری را نزدیک نموده و تمام شئون زندگی را با سرعتی شکفت زیر و رو می‌کند و سود و زیانها را برق آسا جا بجا می‌سازد دیگر سکون و رکود و خاموشی و بکنجه خزینه مانند گذشته معنا ندارد.

و هر کس بخواهد را این گردنگردن را کد و بی تفاوت پماند بی‌گمان خرد و خاکستر خواهد شد و کناره گیری و بی خبری از سیاست درست مانند کناره گیری از علم و صنعت و

سایر شئون زندگانیست و مانند کسی است که بخواهد با پای چوبین در راه عبور ماشین های کورسی راه پیمائی و یا با بالون بادی در مسیر جتහای مافوق صوت پرواز کند.

اما نکته اساسی اینجاست که تا چه اندازه و چگونه باید در سیاست دخالت کرد و آیا هر کسی حق دارد بهرگونه که داش خواست دخالت کند یا سیاست هم مانند دیانت و طبابت و تجارت و مهندسی وغیره حد و مرز و قواعد و قوانین و اصولی دارد و همان گونه که در دیانت و طبابت و اقسام معاملات و سایر نیازمندیها هیچ فرد زنده ای نمیتواند خودش را بی نیاز بداند و بکلی کناره گیری نماید و حتماً باید کم و بیش با این مسائل آشنا باشد و در عین حال نیز هر کسی حق ندارد در تمام موارد و مسائل این علوم دخالت کند و بنظر ورای و تشخیص و سلیقه خودش چیزی را حک و اصلاح و کم و زیاد نماید و قهرآبرخی باید شاگرد و گوش بفرمان و برخی استاد و عده ای هم متخصص باشند و هر کدام در حدود شایستگی و صلاحیت خود دخالت کنند.

همین گونه دخالت در سیاست هم حد و مرزی دارد و هر کسی در حدود معینی حق دخالت دارد ولی متأسفانه در

میدان سیاست هم مانند میدان دیافت و طبابت وغیره هرج و
مرج است و همان گونه که در دیانت عده‌ای شیاد و عوام فریب
دین‌سازی و مذهب‌تراشی میکنند و در طبابت عده‌ای دیگر
بدون هیچ‌گونه صلاحیت علمی و عملی، با جان و مال مردم
بازی مینمایند.

در سیاست نیز عده‌ای دیگر بدون کمترین صلاحیتی
بیش رما نه با جان و مال و فکر وقت و سرمایه و سرنوشت مردم
بازی میکنند و با اینکه دیانت و سیاست و طبابت و امثال این
گونه موضوعات بسیار پیچیده و مشکل و حتی بسیاری از مسائل
آنها برای دانشمندان و نوابع و متخصصین این فنون هم مشکل
و بغرنج و گاهی لاپنحل است.

بسیار جای تأسف و شکفتی است که غالباً اشخاص تهی مغز
ومغزهای الکلی و محصلین تنبیل و رفوزه و آنانکه از آنجا
رانده و از اینجا مانده‌اند و کسانی که عقدهای دارند و از
کشودن آنها عاجزند و کسانی که جنون رهبری دارند ولی حال
و حوصله مطالعه کردن و درس خواندن و تحقیق و بررسی نمودن
و فهمیدن و سنجیدن موضوعات مربوطه را ندارند و از راههای
مشروع و معقول هم نمیتوانند بجایی بر سند میخواهند بدون

پروبال علم پروازکنند و بدون نیروی کافی جهش نمایند و تمام مسائل و موضوعات پیچیده و سربسته را حل سازند و نتیجه آنکه پرواز بدون پروبال و جهش بدون نیرو سقوط و ومرگ است آنهم سقوط خودشان و همه کسانی را که بدنبال خویش کشیده‌اند.

واینکونه کرده خران سیاسی در همه جای جهان فراوان دیده هیشوند و باندها وحزبهای و فدراسیونها و شبکه‌های مخفی و آشکار تشکیل میدهند و شب‌نامه و روزنامه‌ها و اوراق تبلیغاتی و شعارهای برآق و فریبندهای برای میاندازند – گاهی دم از ملت دوستی و وطن‌خواهی میزند – گاهی پشتیبان و طرفدار هفت آتش و کاسه از آش داغتر فقر او و مظلومین میگردند و هنگاهی با فلسفه و حرف و خیال و تئوری‌کشوری را گلستان ارم و بهشت برین میسازند و زمانی با وعده‌های سرخرمن و بزرگ نمیر بهار میاد تمام گرسنه و برنه‌ها را خوشحال میگردانند.

گاهی کرده خرانی کمونیست هفت آتش و ضد دین و مذهب در میدان سیاست از طرفداران ده آتشه دین و مذهب و روحانیت میگردند و در این باره زنده بادها و مرده بادها میگویند و

ریشهای فیدل کاستروئی میگذارند و مردمان دیندار را فریب میدهند.

گاهی از دیدن منظره یک بیمار رنجور یا یک کودک سیلی خورده یا یک ناینای بچاه افتاده کباب میشوند و اشک تماسح میریزند و چنین مناظری را آگراندیسمان نموده و وسیله تبلیغاً شان قرار میدهند ولی از آن طرف برای شستن چنین لکه هائی میگویند باید حمام خون براه انداخت و اگر در راه انقلاب شهرها ویران گردد و مقدسات بر باد رود و خون هزاران بیگناه هم ریخته شود باکی نیست.

گاهی باراست و دروغ و تهمت و افترا و حربه های ناجوان مردانه به رقبای خود یورش میبرند که آنها بیگانه و بیگانه پرست و مزدور بیگانه و عمال استعمارند و چنین و چنانند و ما قیام کردہ ایم تا ریشه بیگانه و بیگانه گرائی را از بیخ و بن براندازیم و بسو زانیم و صدها دلیل و سند زنده و مرده و راست و دروغ نیز نشان میدهند.

اما با تمام این جارو جنجالها و دادخواهیها و سوگندها و مردم فریبیها باز دم خروس در جیشان نمایمانست و مانند بزرگی هستند که از دیدن عودت میشی بهنگام پریدن از جوی

بخروش آمده و اندرز گری نماید این سینه ریشان و یقه چاکان استقلال و آزادی و ملت خواهی با کمال پر رؤی و بی شرمی تمام. این سخنان را در کشورهای بیگانه واژپشت میکرفن و فرستنده‌های بیگانه و برای خوشایند دشمن و بدستور و راه نمائی و پشتیبانی بیگانه میگویند.

و از کشور و ملت خویش فرار نموده و پناهنده بیگانه گشته و رسمًا جیره خوار و مزدور و گوش بفرمان بیگانه هستند آنهم نه هر بیگانه‌ای بلکه بیگانگانیکه با همه چیز ملت و کشورشان دشمن و در حال جنگ و در کمین منافع و استقلال آنجا میباشند اینها از ترس نیش عقرب بمار غاشیه پناه میبرند غافل از اینکه بیگانه هر که باشد باز بیگانه است و سک سیاه و سفید ندارد و گرگ هر گز شبان مهر بان فمیگردد.

این کره خران شماره دو سیاسی و این خود فروشان و عروسکهای کوک شده بیگانگان هزاران بار زیانشان بیش از خود بیگانگان است و اینها از هر بیگانه‌ای بیگانه ترند لیاستان بیگانه ریش و سبیلشان بیگانه آهنگ و تن صدایشان بیگانه ادبیاتشان بیگانه عقاید و افکار و هدفهایشان بیگانه

آدم و شعارشان بیگانه دوستی و دشمنی و همه چیزشان
بیگانه است بلکه اینان بیگانه در بیگانه اند .

و دوراندیشان باید فریب این مارهای خوش خط و
حال و این دزدان پارسانما و گرگان در لباس میش را نخورند
و هر گز از رطب خورده منع رطب نخواهند و مخصوصاً جوانان
نورس و دانشجویان عزیز باید فوق العاده بیدار و هشیار باشند
که مبادا در دام این شیادان بیقتند و عمر گران بها و سرمایه
جوانی خود را مفت و مجانی وسیله و نردنی اغراض تباوه و
خواسته های نامشروع دیگران سازند و در بهار جوانی بکوشند
تا هر چه بیشتر سرمایه کمال و دانش ذخیره نمایند و بعداً
وقت برای دخالت در سیاست و کارهای دیگر بسیار است و
هنگامیکه بحد رشد کامل رسیدند و توانستند عقل و احساس
خود را هماهنگ سازند میتوانند رشیدانه و از روی عقل و
استقلال فکری در هر راهی که تشخیص دادند بهدف میرسد
وارد شوند .

واز شما چه پنهان منهم در جوانی مانند بسیاری از
جوانان سر پر شور و احساسات داغی در میدانهای گوناگون
داشتند و هم اکنون وقتی با فکار و آرزوها و کارهای آن روز خودم

مینگرم کاهی افسوس میخورم و کاهی خنده‌ام میکیرد و
خدا را سپاسگزارم که در آنروز نتوانستم احساساتم را پیاده
کنم.

و شما نیز مسلم چنین خواهید بود و اگر امروز افکار و
آرزوها و احساسات درونی خود را یادداشت کنید چند سالی
دیگر عرایض مرا تصدیق خواهید فرمود.

کره خران نویسنده

خداآند نعمت نویسنده‌گی را هم دیف نعمت آفرینش
آورده است و این تنها انسانست که در میان همه جانداران هم
میتواند بنویسد و هم میتواند نوشته‌های را بخواند نعمت نویسنده‌گی
هزاران بار سنگین را از دوش بشر برداشته و هزاران سود
و نعمت دیگر را ارزانی داشته است.

همین نعمت نویسنده‌گی و نوشته‌هاست که بشر امروز را
با بشر هزاران سال پیش پیوند آشناei زده است و گنجینه‌های
بیشمار دانش و تجربیات گذشتگان و محصول اندیشه‌ها و رنج-
های پیشینیان را با کمال امامت نگهداری و به نسل‌های کنونی

و نسلهای آینده ارمغان میدهد.

راستی اگر نعمت نویسنده‌گی و نوشه‌ها نبود سوداگری و بازرگانی و دفاتر حساب و کتاب و سود و زیان و پرونده‌های تمام رشته‌ها و شئون زندگانی چه بود و چه میشد و جای این همه دفتر و کتاب را چه چیز میتوانست پرکند پیامبر خاتم (ص) فرمود رنگ خامه دانشمندان برتر از خون کلگون کفنان در راه خداست و هر سطربی که دانشمندی بنویسد مانند ستونی از نور رستاخیز شر را روشن خواهد کرد و بحرثت میتوان گفت نویسنده‌گان و هر ملتی که نویسنده‌دارد همیشه زنده‌اند و فامشان به مرأه آثارشان جاوید خواهد ماند و بر عکس.

در دفتر زمانه فتد نامش از قلم

هر ملتی که مردم صاحب قلم نداشت ولی متأسفانه پایگاه مقدس نویسنده‌گی نیز میدان هرج و مر ج گشته است.

وبسیاری از کره خران شماره دو نویسنده و صاحب قلم شده‌اند - گاهی کتاب و نوشه‌های دیگران را دزدیده و بنام خودشان انتشار میدهند.

گاهی نوشه‌های دیگران را مسخ و تکه تکه نموده

و بعنوان اثری نو با نام خودشان چاپ میکنند و زمانی نامهای بزرگ و عنادین چشم گیری انتخاب کرده و تبلیغات و سروصدای براه آنداخته که این کتاب چنین و چنانست و هنگامی که خواننده نگاه میکند می بیند همه اش پوج و میان تهی است و نویسنده معرکه گیر و شارلاتانی بوده که میخواسته است با چشم بندی و رجز خوانی برود توى آفتابه.

عده ای دیگر کره خرانی هستند که در کار نویسندگی شایسته و برآزدها ند اما موقعیت ممتاز و شخصیت و ارزش نویسندگی را لکمال و خود را تا سرحد یک جانی و خائن فرود آورده و پست و خوار نموده اند اینان کسانی هستند که در کار نویسندگی از عقل و وجودان و تشخیص درست خودشان سرمشق و الهام نمیگیرند بلکه پیوسته مجذوب و مقهور و گوش بفرمان عوامل دیگر ندگاهی در بست سرسپرده و مزدور سوداگران کتاب و جارچی بیگانگانند و هر چه آنان املا نمایند اینان انشاء میکنند.

گاهی بعنوان کتاب گاهی بعنوان جرأة و مجلات و سالنامهها و مقاله و گاهی در لباس کتابهای دینی و گاهی در لباس کتابهای تاریخی و ادبی و سیاسی و گاهی با عنادین و نامهای دیگر.

اینگونه کره خران نویسنده چنان بانیش قلم مفاخر
 وسایق درخشنان ملتها را زهر آگین و زیر و رو میکنند و
 چنان بی باکانه بهمـه چیز یورش میبرند و زیر کانه زیر آب
 همرا میزند و تمام مقدسات را بیازی میگیرند و آن چنان
 آبادانیها را ویران میسازند که صدها بار روی لشکریان
 اسکندر و چنگیز را سپید میکنند .

و مخصوصاً در عصر کنونی که بیشتر مردمان جهان از
 نعمت خواندن بهره مند هستند نویسنده‌گی و نوشه‌ها نقش
 اساسی و عامل بسیار مؤثری در خوشبختی و بدبختی همکان
 بشمار می‌رود و استعمارگران میکوشند تا بجای سرنیزه و
 توبوتانگ با نیش قلمهای مسموم و کرایه‌ای بدون سروصدا
 بجنگ ملتها برونده و بدین وسیله آسان و کم خرج آنها را
 برای همیشه بزانو درآورند .

و منشورات اینگونه نویسندگان با عالی‌ترین کاغذ
 و زیباترین چاپ و تبلیغات خیره‌کننده و با دستهای مرموز و
 دستهای آشکار در همه‌جا پخش و با بهای کمی و گاهی مجانی
 و زمانی مجانی با جایزه در دسترس همکان گذاشته می‌شود ،
 واگر نویسندگان دیگری بخواهند حقایق را بنویسند

وپاسخ این یاوه‌سرایان وزارتخایان را بدنهند باهزاران ایراد و اشکال و بهانه و کارشکنی و جلوگیری رو برو و با هزارویک دلیل چنین قلمهای را خرد و صاحبناش را له می‌کنند.

یک دسته دیگر از همین نویسندگان بی‌هدف‌کسانی هستند که مستقیماً با بیگانگان زدو بندی ندارند و جیره و مواجب رسمی هم نمی‌کیرند ولی محصول کار و کوششان بسود بیگانه است اینان بقول خودشان همیشه نانرا به فرخ روز می‌خورند و همچون بت عیار هر روزی برنگی در می‌آیند و می‌گویند هر که شد در ما می‌شویم دلان و هر که شد خر. ما می‌شویم پalan و پیوسته بذوق و سلیقه و پسند مردم نگاه می‌کنند و برای هر دسته‌ای یک نوع خوراک باب دندان و ذوقشان تهیه مینمایند و هیچگاه بمصلحت واقعی و سودوزیان و درد و داروی آنها کاری ندارند.

برای مردمان بیمار و بیکار و تبل افسانه‌های پریان و کیمیا و اکسیروگنجهای بادآورده و برای مردمان ترسو و رنج‌جدیده و زجر کشیده و توسری خورده و خواری چشیده داستانهای خیالی قهرمانی و انتقام‌کشی و پیروزی و برای جوانان کتابها و داستانهای جنسی و افسانه‌های موهم مصور

عشقی و شهوت انگیز و سرگذشت‌های عاشقانه و پلیسی و برای مردمان داغ و احساساتی حماسه‌های گوناگون شعری و نثری و فلسفه‌های پوج و میان‌تهی و برای علاقه‌مندان بدین‌و مذهب کتابهای طلسمات موهوم و ختمات بی‌اساس و عکسها و شماهی‌ها و گاهی بنام ترجمه و تفسیر قرآن فارسی و گاهی بنام تاریخ و سرگذشت پیشوایان دینی و زمانی بعنوان بیان فلسفه احکام و تحقیقات موضوعات مذهبی و خلاصه برای هر تیپی یک سری نوشته‌های آلوده و مسموم و گمراه‌کننده و خرافی و موهوم و خیالی و بی‌اساس ولی بظاهر آراسته و زیبا و آن تیپ پسند انتشار مید‌هند.

و شکفت اینجاست که در دنیای خربازار همیشه بازار این سری نویسنده‌گان گرم و کارشان سکه است و هوای خواهان و طرفداران پروپا قرصی هم دارند و بنام روشن فکران و بالابرند گان سطح دانش و فرهنگ از همه‌جا تشویق می‌شوند در صورتیکه محصول کارشان جز سوزاندن ریشه‌های دانش و فرهنگ و بیازی گرفتن شرف و فضیلت و بستن راه خیرخواهی ومصلحت اندیشی سود دیگری ندارند.

دسته سوم نویسنده‌گان و دشکسته هستند - اینان با

داشتن سرمایه نویسنده‌گی آرزوهای دور و درازی دارند و میخواهند بهمراه آنها برسند اما یا راه را کم میکنند یاراها برآنها بسته است یا راه رسیدن با آن آرزوها مربوط بکار نویسنده‌گی نیست و یا اصولاً سرمایه را بکار نیند اخته توقع بهره‌برداری دارند و چون با آن آرزوها و توقعات بجا دیگران خود نمیرساند علت و سبب و کناه این شکست را از آن دیگران میپندازند و برای انتقام‌گیری و جبران شکست‌های که خود سبب بوده‌اند فاجوانمردانه با قلم بجنگ آنها میروند و بهرآنچه در تزدآنها عزیزوگرامی است میتازند و بغلط نام این کار را انتقاد و راهنمائی میکنند در صورتی که انتقاد و انتقام درست ضد یکدیگرند و راهنمائی و تصفیه حساب دوتاست.

گاهی بدین و مذهب گاهی با برو و شخصیت اشخاص گاهی بمقام و موقعیت اجتماعی دیگران گاهی بعنوان پند و اندیزگری و یادآوری و وو قلم فرسائی میکنند و چنان مزورانه خود را بیکناه و پاک و بی‌نظر و خیرخواه و گاهی مبارز و مجاهد و فداکار جلوه میدهند و چنان سوگنهای غلام و شداد یاد میکنند و برای این فداکاری مرگ را در درود قدمی می‌بینند

ووصیت‌نامه خویش را نوشته و برای یتیمی فرزندان و بیوگی همسر خود گریه و ناله سرمیده‌ند که بسیاری از مردم ساده و خوش باور را که از دور دستی برآتش دارند فریفته و گمراه می‌سازند.

در صور تیکه اینها یک جو حسن نیت ندارند و خودشان و نوشته‌هایشان سر اپا غرض ورزی و کینه‌توزی است و بدین وسیله می‌خواهند آتش خشم انتقامشان را فرونشانند و شخص و شخصیت طرف خود را به رقیمتی که شده و لو بادروغ و تهمت و افترا بکوبند و همیشه فقط عیب و نقص را می‌بینند و از هنر و کمالش چشم می‌پوشند.

و پیوسته فقط به جنگ اقتادگان و دست‌و پا شکستگان می‌روند و در برابر بتهای زروزور و ستمگران قوی پنجده و دستجات نیرومند سر تعظیم فرود آورده و بخاک می‌افتد و برآنها درود می‌فرستند.

مظلوم تر از علی ابن ابیطالب و حسین بن علی و حجه بن الحسن علیهم السلام پیدا نکرده و فضائل و مناقب آنان را دزدیده و بدشمنان آنان می‌چسبانند.

از روحانیت شیعه مظلوم تر و بیدفاع تر نیافته و از این

گروه مجاهد و از خود گذشته که فقط به تشویق و ندای وجدان پاک خود از تمام لذتها و خوش گز رانیها چشم پوشیده و با مخارج اندک و ناچیزی که آنهم غالباً از مال شخصی خودشان میباشد سالیان دراز دور از وطن و خویشان و عزیزان خود در غربت شبانه روز بتحصیل و تدریس و تألیف و تصنیف علوم و تهذیب اخلاق پرداخته‌اند و هیچ‌گونه تضمین و تأمینی هم در اجتماع ندارند.

ودر چنین شرایطی نوابع و مفاخر بی نظیری میپورانند آنوقت گروههای بی وجدان و بی خبر از همه‌جا ناجوانمردانه با زبان و قلم بجنگ آنان میروند و تمام گناهان و شکستها و زیانها و عقب ماندگیهای خود و دیگران را بگردان آنان انداخته و هزاران گونه توقعات بیجا و محال هم از آنان دارند راستی مگر جامعه امروز چه حقی و چه طلبی از روحانیت دارد و کدام خدمت شایان و فدایکاری خالصانه را برای روحانیت و بفرمان روحانیت انجام داده است که در عوض این قدر توقع دارد.

شما اگر تمام بودجه‌ها و پولهایی که در اختیار روحانیت یک کشور قرار میگیرد با دقت حساب کنید همه‌اش باندازه

حقوق و مزایای یک اداره کوچک نیست و باز در عوض بانداشتند
بودجه و امکانات دیگر بیش از چند وزارت خانه خدمت میکنند
و نتیجه این ناسپاسی و کینه توزیها و حق کشیها و ریشه کنیها
و پروبال سوزانیها خشکاندن گلستان روحانیت است و دیگر
کمتر کسی پیدا میشود که خود گذشتگی کند و در سلسله
روحانیت درآید و ثابت قدم بماند و باین خرده گیران
بروحانیت باید گفت :

تو که باری زد و شم برنداری   بروی بار سر بارم چرائی

کره خران گوینده

شما نیک میدانید که در سراسر جهان و در همه زمانها
عدد بیشماری از مردم فقط نان صدا و زبانشان را میخورند و
سرمايه و ابزارکاری بجز حرف زدن و زبان ندارند .

تمام خوانندگان و نقالهای و کلا و دلالهای و واسطه‌ها و
خبرچین‌ها و آموزگاران و تلفونچیها و گویندگان رادیو و
تلوزیون و وو دسته گویندگان را تشکیل میدهند البته
هیچ‌کس نماید بطور کلی از گویندگی و گویندگان انتقاد کند

زیرا نعمت‌گویندگی نیز یکی از نعمتهای بزرگ پروردگار و یکی از مفاخر و امتیازات انسان است و چه خدمات گرانبهای فراوانی که می‌شود از این راه انجام داد و قسمت عمده‌های علمی بوسیله زبان و بیان آموخته می‌گردد و نخستین مترجم خودگار افکار و احساسات و خواسته‌های درونی هر کسی زبان و بیان اوست و همین امواج نامرئی صوتی گاهی بیش از هر نیروئی کارگر است چه در راه آبادانی و چه در راه ویرانی.

گاهی باید سخن. خونها و جانها و آبروها و ناموسها و مالها بر باد می‌رود و گاهی نیز با یک سخن همه خریده و آزاد می‌گردد.

گاهی یک سخن مسیر یک فرد یا یات ملتی را عوض و بسوی نور و خوش بختی یا بسوی تاریکی و سیه روزی می‌کشند و یا با یک جمله می‌شود دلها را رنجاند و سوزاند و دشمن ساخت و با جمله دیگر دلها را شکار و شیقته و فریقته نمود و تأثیر سخن تا آنجاست که گفته‌اند - زخم‌های نیزه و شمشیر جوش می‌خورد ولی زخم‌های زبان هرگز جوش نمی‌خورد. سرمایه زبان و بیان و گویندگی سرمایه گرانبهای و گنج بی‌پایانیست ولی متأسفانه بسیاری از گویندگان هم مانند

نویسنده‌گان از این نعمت خدادادی سوءاستفاده می‌کنند و بآن
و بیان را حر به و وسیله رسیدن با آرزوهای پست و نامشروع
خود قرار میدهند.

و بجای ارشاد و راهنمائی مردم آنها را گمراه و بچاه
می‌اندازند و بجای اصلاح نمودن و مرهم نهادن پیوسته زخم
میزند و شکاف وجودی و هزار دستگی ایجاد مینمایند و بجای
کم‌گفتن و در گفتن پر می‌گویند و ماشین زباله می‌گردند.
این‌گونه کره خران شماره دو گاهی از روی اغراض
پلید شخصی و گاهی بتحریک و فرمان دیگران و زمانی هم
 فقط از روی عادت و اقتضای طبیعت نیش میزند و ویرانی
بیار می‌آورند.

گاهی در بازار سیاست سخنرانی و با احساساتی داغ
زنده باد و مرده باد فلان می‌گویند اما نه بهزنده باد عقیده
دارند و نه به مرده باد و گاهی از بیخ نمیدانند زنده باد کیست
و مرده باد کدام است.

گاهی در میدان دین و مذهب با چهره برآفروخته و دهان
کف آلوده موضوعات و مسائلی را انکار و مسائل موضوعات
دیگری را اثبات و کسانی را کافر و مشرک و خبیث و ملعون

میخوانند و کسان دیگری را یگانه بندۀ خالص و مخلص و مؤمن و بی‌نظیر و گاهی بهتر و بالاتر از ائمه و انبیاء و حتی محبوب‌تر از خدا می‌شمارند در صورتی‌که عقیده به‌هیچ‌کدام ندارند و بسیاری از آنها از ترجمه‌ساده این کلمات و موضوعات عاجز و بی‌باقی هستند و نمیدانند که اینها خوردنیست یا پوشیدنی .

گاهی برای دوشیدن صاحبان زر و زور به چاپلوسی و کرنش و ستایش‌گری و مدیحه سرائی و شعر و غزل خوانی برای آنان می‌پردازند و حتی فرزندان و نوکران و نیاکان و خر و گاو و اسب و استر و مرغ و خروس و گربه و موش آنها را بعرض میرسانند و با ندازه‌ای چاپلوسی و چربی‌بازی و بازارگرمی می‌کنند که کار بر خود آن بیچارگان نیز اشتباه می‌شود و گمان می‌کنند واقعاً کسی بوده‌اند و تاکنون نمیدانسته‌اند .

اما اگر روزی ورق روزگار برگرد همین ستایش‌گران برق آسا ورق ستایش‌گری را بر می‌گردانند و از همان ممدوح جهان و محبوب بی‌همتا – شیطانی رانده و دیوی ترسناک و مجسمه‌ای از پلیدیها وزشیها می‌سازند و باو می‌تازند.

گاهی عده‌ای بیکار و تنبیل و بی‌بخار فقط لذت و کامرانی

خود را در پخش دروغ و ارجیف و شایعات و تهمت واقعاً و
نسبتهاي ناروا میدانند و پيوسته مانند مکس وزوز ميکنند
وازاينجا با آنجا وازاين شاخ با آن شاخ ميپرند و بدون اينكه
کسي از آنها بپرسد يا بخواهد ياكوش دهد فوري نامه اعمال
و پرونده اشخاص راگسترده و شروع بسخرااني کردن و حاشيه
زدن ميکنند.

اینه از هيچگونه دروغ پردازی و شایعه سازی و داستان
سرائي و افسانه خوانی باکی ندارند و بلکه لذت ميپرند و
 ساعتها با کمال مهارت و استادی داد سخن ميدهند و ميپاوند
وميپرند و ميدوزند و بر تن اشخاص ميپوشانند دخترهای مردم
را شوهر ميدهند و برای پسرها زن ميگيرند – باغ و خانه
ديگرانرا ميپروشنند – سرنوشت همه را تعين ميکنند –
کسانی را بر عرش مي نشانند و کسان دیگری را از عرش
بچاه مياندازند عده‌اي را روانه بهشت و عده دیگری را بدوزنخ
ميفرستند در سياست درد يان در طبابت در تجارت در معماری
در علم غيب در همه جا صاحب نظرند.

وبرای هر کسی و هر چيزی صدها پرونده هر تب و منظم
دارند و در نتيجه پرکاري در ميدان و راجي باندازه‌اي مهارت

و ورزیدگی پیدا کرده اند که میتوان آنها را فیلسفه خود را و خودآموخته نامید.

و اینکه گویند کان یا پارازیت های ملت ها بسیار خطر ناک وزیان بخشنده و مخصوصاً در هرجایی که بیکار و بیکاری زیاد باشد بازار این سخن سرا ایان و حرف فروشان بسیار گرم و عده شان فراوان و جلوگیری و درمانشان مشکل است و گرچه گفته اند:

چو در بسته باشد چه داند کسی
که گوهر فروش است یا پیلهور
وهستند کسانی که میزان عقل و هوش و عقیده و معلومات
هر گوینده ای را از گفته هایش میفهمند و بریش بسیاری از آنها
میخندند ولی چون دنیا خرباز است و غالب شنووندگان هم
خرتر و پیلهور تر از گوینده هستند باز بازار اینان گرم است
وبسیاری از شیادان هر صنفی و هر تشکیلاتی از این صنف
استفاده ها میبرند و بوسیله این چاپلوسان زبان باز و چوبهای
دوسر طلا طرف ورقیب خود را میکوبند.

کره خران فرنگی فام

بدون کفتکو همه خران و کره خران شماره یک در سراسر جهان از لحاظ زندگی و پوشاك و پالان و افسار و آداب و رسوم خركی و استقلال در سلیقه و تعیین سرنوشت و طرز خورد و خوراک و فرهنگ و موسیقی و معاشرت و عروسی وغیره یکسانند و تفاوت آشکاری میان خر شرقی و خر غربی و خر اروپائی و امریکائی و خر افریقائی و آسیائی دیده نمیشود.

و هیچ خری حاضر نیست کورکورانه و چشم و گوش بسته از خر دیگری پیروی کند و سرنوشت خویش را بدو بسپارد یا پیوسته چشم بخردیگری بذوزد و به بینداوچگونه کاه وجو میخورد یا چگونه جفتک میاندازد یا چطور زست میگیرد و چطور آرایش میگذند و تاکنون در جهان خریت دیده نشده که خری دربرابر خر دیگر احساس حقارت کند و خودرا باخته و خوار و پست بشمارد .

و هر کاه دو خر بهم بر سند با کمال خریت و استقلال ذاتی و شخصیت تمام یکدیگر را ورآنداز کرده و یواشکی بین گوشی میگویند زست نگیر تو یک خر منهم یک خر و

سپس احوال پرسی میکنند و میگویند - خسته نباشید -
 کره خران چطورند از کاه و یونجه چه خبر ...
 اما برعکس کره خران شماره دو یعنی کره خران
 فرنگی فام تا دلتان بخواهد کوس رسوانی و خود باختگی و
 تهی مغزی را برس هر بام و برزی زده اند و پستی و خواری را
 بدانجا رسانده اند که با هر نسیمی چون خسی بهرسوئی
 روانند و تو گوئی که هر گز بوئی از عقل و شعور و سلیقه واراده
 و شخصیت نبرده اند .

و همیشه در همه جا و همه چیز نقش سایه دیگران را
 بازی میکنند - هر چه را فرنگی گفت بدانست اینها هم بدون
 اندیشه و نسنجیده میگویند بد است و هر چه را گفت خوب
 است باز بدون درنگ خوب میدانند - اگر فرنگی گفت
 روغن پارافین بهتر از روغن کره اعلام میباشد یا گوشت خرچنگ
 و قور با غه بهتر از گوشت تازه شیشک پروار است بدون و چرا
 میپذیرند .

و اگر فرنگی گفت ناخن سگی و آرایش میمونی و
 موی دم اسبی و یال خری و کوهان شتری و دیش بزی و آویختن
 تو بره بگردن و خرچین بدوش و زنگوله بدست و پا و توله -

سک به بغل زیباست فوری چنین میشوند و هرگاه فرنگی بگوید آواز خر درمان همه دردها و روانبخش ترین آوازها است همه شروع میکنند به عرعر کردن و هرگاه بگوید خرنه خوب است فوری میخواهند تخم خررا از روی زمین بردارند. کره خران فرنگی مآب سبکسر و بی اراده از پدر و مادر و فامیل و شهر و کشور و آداب و رسوم اجتماعی و دین و مذهب و زبان و سوابق و ملیت و همه چیز خود سرشکسته و بیزارند.

واگر بتوانند دلشان میخواهد همه را در پاتیلی ریخته و نوب کنند و از نو صد درصد بر نگ فرنگی در آوردند و حتی نام آنها را نیز فرنگی نمایند و مثلا بجای ایران بگویند. پرشیان و بجای . بابا . پاپا . و بجای مادر – ماما و بجای بسیار خوب بگویند . خره شو . و و و اینها خیال میکنند تمدن و ترقی و علم و صنعت و شخصیت و استقلال و بزرگی و بزرگواری همه اش در تقلید کورکورانه از فرنگی و فرنگی زدگی و فرنگی گرائی و شبیه سازی و تعزیه خوانی و تئاتر آنهاست غافل از اینکه در هر صورت :

کهن جامه خویش پیراستن   به از جامه عاریت خواستن

و اگر اینها خود را صد درصد هم برنگ فرنگی
درآورند باز در انظار فرنگیها بزرگ جلوه نخواهند کرد و آنها
اینها را بی بوته و خوار و زبون و پست و خود باخته و بی رگ
و بی هدف و بی همه چیز خواهند دید و بریش و پشم و عقل و
شعور همه خواهند خنده دید.

و خویشان و کسانشان نیز آنها را ناخلف و پیمان شکن
و استقلال و ملیت فروش و بیگانه واز دست رفته و گمراه و
ما یه ننگ ورسوائی میشمارند و درست مصدق از اینجا مانده
واز آنجا رانده میگردند.

وناگفته نماند که حس تقلید و حکایت و پیروی از کردار
و رفتار دیگران یکی از رموز گرانبهای آفرینش و یکی از
علل بزرگ ترقی و موفقیت و یکی از راههای رسیدن به کمال
برتر است و بپر اندازه که حس تقلید در کسی نیرومند باشد
بهمان اندازه راه پیشرفت برایش باز قر است.

اما نکته اساسی و سوراخ دعا اینجاست که تقلید در
هر چیز و هر کجا باید ممکن و همراه رقابت و همگامی باشد
و بعبارت دیگر مقلد باید در درجه اول عقل و آندیشه و ابتکار
و اراده خودش را بکار اندازد و سپس هر کجا به بن بست رسید

از کردار و رفتار دیگران کمک بگیرد مانند استاد و شاگرد
در آموختن دانش و صنعت که اگر شاگردی چشم و گوش بسته
و عقل و هوش واختیار از کف داده فقط به تقلید از کردار و
رفتار و حرکات توژستهای استاد قناعت کند هرگز بجای نخواهد
رسید و سرانجامش مانند تقلید آن بوزینه از استاد نجار
خواهد بود .

واز همین جاست که گفته‌اند درس استادیک درس و فعالیت
ذهنی شاگرد هزار درس است .

کره خران عوضی

این اصل که هر کسی را به رکاری ساخته‌اند درست است و اوضاع و شرایط وامکانات بدنی و روانی و زمانی و مکانی و ذاتی و اکتسابی هر کسی مناسب شغلی و کاری و پیشه‌ایست که اگر در آن رشته فعالیت و کوشش نماید بجای خواهد رسید و هم میتواند بهره ببرد و هم بهره بدهد و اگر کسی برخلاف ذوق و سلیقه ذاتی و برخلاف شرایط وامکانات لازم در رشته‌ای وارد شود اولاً آنگونه که باید و شاید پیشرفت

نخواهد کرد و ثانیاً ویرانی و رسوائی و زیان بیار خواهد آورد.

مثلاً اگر یک نفر ناتوان و ترسو و بزدل که از دیدن رنگ قرمز غش می‌کند و یارای دیدن سر بریدن مرغی را ندارد و نوق و سلیقه‌اش صلح کلی و گوشه‌گیری می‌باشد چنانچه برخلاف این راه و روش به سپاهی گری کشانده شود و بدرو جاتی هم بر سر باز هیچ‌گاه بکار خویش دل‌گرم و از پیشه خود خوشنود نخواهد بود و در روز جنگ و هنگام کارزار یا غش می‌کند یا فرار و یا صلح بلا عوض و بجای تهیه نقشه‌های جنگی و سنگربندی و دست بردن باسلحه و بورش بر دشمن در گوشه‌ای خزیده و دست نیاز بسوی ارواح شیاطین و پریان دراز مینماید.

یا اگر یک نفری که برای سپاهی گری آفریده و ساخته شده به رشته طبابت یا پرستاری یا آموزگاری یا روحانیت کشانده شود خود قان مجسم کنید که چه رسوائیها بیار خواهد آورد و خودش و دگران چه زیانها و رنجها خواهند برد.
یا گاهی کسانی از لحاظ معلومات و شایستگی در رشته‌ای تخصص دارند ولی در عمل سر رشته‌دار رشته دیگری می‌شوند

که از بیخ با آن آشناei و انس و علائقهای ندارند و مثلا دکتر و متخصص در دام پروری که تمام تحصیلات و مطالعاتش در این باره بوده است و از عهده این کار هم بخوبی میتواند برآید یک‌بهو بشود رئیس دانشکده تربیت معلم یا رئیس روابط سیاسی بین‌المللی.

و یا مهندس متخصص در هواشناسی یا در نساجی یا در راه‌سازی و یا دکتر متخصص در زبانهای افریقائی بجای روحانی بنشینند و در روحانیت دخالت کند و یا روحانی ساده و خوش‌باوری که همه‌را همچون خویش میپنداشد بشود رئیس پلیس و انتظامات کشوری یا استاد پالان دوزچون او هم اهل بخیه است بشود خیاط مدیست بزرگان و یا کسانی بخواهند شتر گاو مرغ پلنگ باشند و هم از توبره بخورند و هم از آخر و چندین شغل و پیشه متضاد و متناقض را یک‌جا اداره نمایند. اینها و صدھا مثل زنده و روشن دیگر امثال اینها در میان تمام ملتھا و اصناف فراوان است و با کمال تأسف باید کفت ویرانیها و زیانهای جبران ناپذیر این کره خران عوضی و جاعوض کردنها و در پوست دیگری رفته‌ها و دخالتھای نابجا و ناروا خیلی بیش از آنست که گفته شود و باید برای جلوگیری

از آنها چاره‌ای ساخت .

فرنگی مسلمان

از مدت‌ها پیش کار و انها ای از جوانان مسلمان زاده برای تحصیل و کسب دانش و صنعت روانه دیار فرنگ شده و می‌شوند این کار و انها بجایی می‌روند که صد درصد نقطه مقابل کشور و ملت خودشان می‌باشد .

جغرافیای کشور و شهر آنجا ، ساختمانها ، آب و هوا ، مدرسه و دانشگاه ، استاد و شاگرد ، دین و مذهب ، مسلک و هرام ، زبان و فرهنگ ، سوابق و تاریخ ، آداب و رسوم اجتماعی چهره و اندام ، خوراک و پوشاك ، شیوه اندیشه و آرمان ، اصول روابط اجتماعی ، تفريحات و سرگرمیها ، و خلاصه آنها در همه چیز . چیز دیگر نداشته باشند چیزی دیگر .

و درست مثل آنست که مردمی از درون گرما بهای داغ . بدون تنپوش و لخت وارد فضای سرد بیست درجه زیر صفر گردند و در چنین صورتی ناگفته پیداست که چه کنیاک و کولاکی در تن و جانشان بر پا خواهد شد و تا بخواهند خودشان را با

محیط دوم تطبیق نمایند و آشنا کردن عده‌ای نفله و عده‌ای ناقص و بیمار و عده‌ای بہت زده و خود باخته و دیوانه خواهند گشت.

این کارروانیان که با هزاران خون جگر و با هزاران امید و آرزوی پدران و مادران و هم‌میهنانشان بامید ارمغان دانش و صنعت روانه آنجا گشته‌اند.

یک دسته از هنگام ورود بدانجا بجای دانشگاه و درس خواندن یکسر بکنار دریا واستخر و میکده‌ها و کاباره‌ها می‌روند و بعیاشی و ولگردی و شکار مرغابی و پریزادگان فرنگی می‌پردازند و اگر بزندان نیقتاًند و با کت بسته و پرونده باز تحویل کشورشان نشدنند ناچارند تا پایان عمر در همانجا به سک شوئی و غاز چرانی و کلفت و نوکری بیگانه ادامه دهند و پیوسته از چرخ کج‌مدار شکوه نمایند و بگویند: نه در غربت دلم شاد و ندروی در وطن دارم الی چرخ برگردد ازاين طالع که من دارم ولی نه هرگز چرخ بر می‌گردد و نه آسانی طالع خود ساخته کسی عوض می‌شود و تمام امید و آرزوها تبدیل بنویمیدی و حسرت و اندوه می‌گردد.

دسته‌ای دیگر که پایداری بیشتری دارند درس میخوانند
و بجهائی هم میرسند اما مانند نمک در آب حل گشته و صدر صد
بر نک آنها درمی‌آیند اگر پسر است از همانجا زن میگیرد
و اگر دختر است بهمانها شوهر میکند و پدر و مادر خویش و
میهن و دین و مذهب و زبان و فرهنگ و ملیت و همه‌چیز خود را
فراموش و رها ساخته و حتی نام و شناسنامه خود را نیز عوض
میکنند و از بین فرنگی میشوند.

باز خداوند پدران مسلمان این دو دسته را یامرزد که
اگرسودی ندارند زیان چندانی هم ندارند.

اما دسته سوم کسانی هستند که مدتی در آنجا مانده و
درسی خوانده و مدرکی هم بدست آورده و بمیهن خویش
بازمیگردند.

اینان نیز دو دسته‌اند یک دسته کسانی که پاک سرشت و
جدی و هوشیار و دوراندیش و دارای اصالت و نجابت خانوادگی
و تربیت صحیح بوده اند و محیط بیگانه نتوانسته است کوچکترین
اثر سوئی روی آنان بگذارد و آنها را عوض نماید.

و پس از پایان تحصیل و بازگشت بمیهن و آغوش خانواده
و ملت خویش باز همان جوان معجب و عفیف و خون‌گرم و با

عقیده وايمان اولي هستند باضافه سرمایه‌اي سرشوار وار مغافنه‌ائي
گرانها از دانش و صنعت که برای گان بدیگران ارزاني
ميدارند و در هر رشته اي که در آن تخصص و صلاحیت دارند
بخدمت گزاری و افاده و استفاده میپردازنند.

و براستی وجود چنین کسانی کیمیا و گرانهاست و
براستی باید گفت اینان تاج سرو گل سرسبد و چشم و چراغ
ومیوه‌های شیرین و پشتوا نه و رو نق بخش ملت‌ها هستند و همه
باید با آنها احترام بگذارند و قدردانی و سپاس گزاری نمایند.
دسته دوم کسانی هستند که مدتی در دیار و آغوش
بیگانگان تحصیل کرده و مدرکی گرفته و بمیهن خویش
بازگشته‌اند ولی چون ریشه‌ای پابرجا وايمانی استوار و تربیتی
بارور و رواندیشه‌ای تابناک و مفزی پرکشش و کوشش نداشته‌اند
محیط و تبلیغات بیگانه کاملاً در آنها اثرها گذاشته است و
برخی نود درصد و برخی پنجاه درصد و به نسبتهاي کمتر و
بیشتر عوض شده‌اند و فکر و تشخیص و برنامه و اصول کار و آداب
ورسم وايده و آينده‌شان همه از دیدگاه بیگانگان سرچشمه
میگيرد.

و اگر خدای ناکرده يكی از آنها بشود شهردار

«حصیر آباد» بدون درنظر گرفتن شرایط وامکانات و اوضاع و احوال محلی میخواهد آنجا را هم مانند شهرداری لندن و پاریس اداره نماید یا اگر مدیر فلان دبستان عشايری شد میخواهد آن دبستان را مانند كالج‌های امریکا بگرداند.

یا اگر رئیس بهداشت و بهداری فلان شهرستان کشاورز- نشین و مفلوک و خشت و گلی شد میخواهد برق آسا آنجا را تبدیل بفلان شهر اروپائی نماید - فرمان میدهد گرما بهها را به بندند و نانواییها و قصابیها را تخته‌کنند - کاو و گوسفند و احشام را به جزایر خلیج فارس تبعید نمایند تمام مرغ و خروسها را بدار بزنند - سبزیجات و میوه‌ها را دفن نمایند. از آب چاه و قنات و چشممه استفاده نکنند - دروپنجره و بام و دیوارهای گلی را ویران سازند و تشنه و گرسنه و دست و پا بسته بچان چنین خدمت گزاران تحصیل کرده و کاردانی هورا بکشند.

و همچنین در هر رشته‌هور کار و هر مؤسسه و هر تشکیلاتی که وارد شوند جرزیان و ویرانی و گمراهی و سرگردانی سودی ندارند و بدینختی بزرگتر اینجاست که اینها باندازه‌ای لوس و نترو خود بین و خود پسند و بزرگی فروشند که مرزو بومی و

ارزش و بهائی برای دیگران قائل نیستند و هم‌هرا خوارو پست
و بی ارزش و گمراه ووحشی و بدتر از هر میکر بی میدانند و
با اینکه گوشت و پوست واستخوان و همه چیزشان از همین
مردم است باز در همه جا و همه چیز از آنها فاصله می‌کیرند و
خود را انسان کامل و ولی نعمت و تاج سر و صاحب اختیار
جان و مال و فاموس و یگانه تیرتر کش آفرینش و فرزانه راه نما
ورهبر و مالک بی چون و چرای همه چیز دیگران می‌شمارند و
هر گاه با کسی رو برو شوند گویا با لاشه گندیده حیوان پستی
رو برو شده و دماغ می‌کیرند و رو می‌کردارند.

و چون غالباً با این منویات و افکار آلوده و ننگین دو
میدان عمل شکست می‌خورند گناه این شکستها را نیز بگردن
مردم بیچاره می‌اندازند و بزمیں و زمان بد می‌گویند و با زبان
وقلم رگبار دشنام و ناسزا را بروی همه می‌کشايند و چه بسا
که بگویند اینها لیاقت هیچ چیز را ندارند و برای انتقام
گرفتن از آنها در آغوش ییگانگان بیقتند و در واژه هارا بروی
دشمن باز کنند و با او هم دست کشته و در راه سر کوبی و نابودی
کشور و ملت خویش بگوشند.

برخی از این کره خران شماره دوی تحصیل کرده و

عوضی که در همه‌جا شکست می‌خورند و از همه‌جا رانده و
انده می‌گردند و دیگر راهی بجائی نمی‌برند بیاد دین و مذهب
سیاق تند و سنگ خدا و رسول و امام و روحانیت را بسینه
بیز نند و برای غربت اسلام و مسلمین اشک تماسح میریزند
و گریبان چاک میز نند و صدھا بار کاسه از آش داغتر می‌گردند
و مسائل و کارهای را که خدا و رسول و امام نخواسته پامصلحت
نبوده که بگویند و انجام دهند اینها می‌خواهند با چشم‌بندی
و پرده‌پوشی و تئوری و در عالم خلسله و رؤیا و خیال جامه عمل
پیو شانند.

و بدیختی بزرگتر اینجاست که اینها خودشان را از هر
مجتهد و آیت‌الله و دانشمند و متخصص روحانی و از هر گوینده
و نویسنده مذهبی داناتر و بالاتر و دلسوزتر می‌شمارند و تمام
کتابهای دینی و دانشمندان روحانی گذشته و حال را فاقد و
مقصر جلوه میدهند و می‌گویند تا کنون هیچ کس هیچ کاری
انجام نداده است.

و ای کاش اینکونه مهندسین و دکترها بما پاسخ میدادند
که اگر تا کنون کسی کاری انجام نداده است پس آنها بعد از
چهارده قرن چگونه توانستند اسلام را بشناسند و پایه و خمیر

ما یه سخنرانیها و نوشته‌هاشان را از کجا و چگونه بدست آوردن و عقاید و آثار دینی هفتصد میلیون مسلمان در طول چهارده قرن بوسیله چه کسانی تاکنون بر جای مانده است که آنها کار نکرده‌اند و اینها میخواهند کار کنند آیا این شیوه جز دشمنی با دوست و دوستی با دشمن و مظلوم کشی نام دیگری دارد.

و گرفتاری بزرگتر اینکه چون برخی از این آقایان دارای دانشنامه از فلان دانشگاه فرنگ هستند و خود این نیتر در انتظار مردم بی‌سجاد غرب‌زده عنوان بزرگ و چشم‌گیر و دهان پرکنی است و همه خیال می‌کنند تحصیل کرده‌های فرنگ هویج و تحصیل کرده‌های میهن برگ هویجند از این رو چند روزی یخشان می‌گیرد و برای سخنرانیها و نوشته‌های آنها سر و دست می‌شکند.

و مخصوصاً اگر چاشنی سیاست‌هم داشته باشد - این کره‌خان فرنگی مسلمان میخواهند تمام مسائل و موضوعات دینی و مذهبی را با افکار مادی و طبیعی قالب‌گیری و غربال نمایند - خدا و پیامبران و نبوت و وحی و امامان و فرشته‌گان و بهشت و دو نوجهان پس از مرگ و دعا و عبادات و احکام

و قوانین و تمام اصول و فروع دین و مذهب را با اصول طبیعی و عینک مادی تعبیر و تفسیر و تأویل و مسخ و دگرگون می‌سازند و بافوت و فن‌هایی که از استعمار گران آموخته‌اند چند روزی بر خر مراد سوار می‌شوند.

ولی این عاشقان قلابی دین و مذهب با تمام ماسکهای فریبند و عوام فربی‌ها و ادعای پاکی و سوگنهای چنین و چنانی باز دم خروس در جیشان بخوبی پیداست و هنگام امتحان و عمل کردن بدین و مذهب کاملاً آشکار می‌گردد که کوچکترین دلبستگی و وابستگی بدان ندارند و اگر در عمل زبردست تراز دشمنان دین و مذهب نباشند دست کم هماهنگ وهم گام با آنها هستند و شاه فرد منافقان و دو رویان می‌باشند گاهی شیعه دوازده امامی و گاهی سنی و گاهی هردو و گاهی هیچ‌کدامند اگر ریش بگذارند نصفه می‌گذارند تا دل دوست و دشمن را یکجا بدهست آورند – هم نماز می‌خوانند و بمسجد و خانقاہ می‌ایند وهم در مراسم ژانویه و دعای کلیسا و در محافل دیگران شرکت می‌کنند هم دم از حجاب و حیا و عفت و عصمت دینی می‌زنند وهم با دختران و زنان لخت و عور خود بخیابان و تماشاخانه و کنار دریا می‌روند و معاملات پا یا

پایان جام میدهند اگر به حج بروند فقط برای تماشا و عکس
یادگاری گرفتن است و طواف و سایر اعمال را دور از نزاکت
می‌شمارند. خمس و زکوة را می‌کویند همین مالیات دارانی
و عوارض شهرداریست و آنرا هم نمی‌پردازند – مساجد را
می‌کویند باید بصورت سالان سینما ساخته و مبلمان شود و
نماز نیز بصورت سرود دست‌جمعی و هر کسی بزبان خودش
بخواند – لباس روحانیت باید مطابق مدروز باشد. مراجع
تقلید باید هنرمند شوند و فیلم دینی بسازند. و و و

خلاصه هر کدام از این خرافکی مسلمانها خودشان را
بالاتر از خدا و رسول میدانند و هر گونه دخل و تصرف و کم
و زیاد و حک اصلاحی را به تشخیص خودشان مجاز و مصاب
میدانند و آزادانه بر تقدیم و فتق امور دینی سرگرمند و بیچار،
مردمان ساده‌ای که فریب این جو فروشان گندم نما و این طبییان
کل و گران در لباس می‌شون و در ندگان شبان‌نما را می‌خورند
و هر زمان خرمهره را بادر برابر می‌کنند.

نره خران و ماچه خران عوضی

نر و ماده و زن و مرد و پسر و دختر هردو باید باشند و امکان ندارد که روزی در روی کره زمین فقط یکی باشد و دیگری نباشد و آفریننده بزرگ و حسابگر جهان همیشه و در همه جا از هریک باندازه‌ای معین می‌افریند و پیوسته یک نسبت توازن و یک تعادل شکفت و بہت آوری در همه جفتها دیده می‌شود و هیچگاه هیچ ملتی نتوانسته و نمی‌تواند که این موازنه را برهم زند و باراده و دلخواه خویش همه موالید را نر یا ماده گرداند و اگر چنین شود مرگ و نابودی همه فرا خواهد رسید و روی همین اصل این سخن که نر بهتر است یا ماده سخنی است صد درصد پوج و غلط و بیجا و بی‌معنا بلکه باید گفت.

هردو از نظر اصالت و خوبی و کامل بودن مساوی و برابرند و هیچ‌کدام نباید دیگری را پست‌تر و خود را برتر بشمارد و هردو مانند دو سیم مثبت و منفی هستند که بموازات هم نیرو میدهند و خانه و کاشانه بشریت را روشن می‌گردانند و هیچیک بی نیاز از دیگری نیست و هردو هم یکی نیستند.

ارزش هردو یکسانست و جان و مال و آبرو و تمام شئون مشترک و ویژه هریک محترم و محفوظ است .

ولی اشکال واشتباه بزرگی که مدت‌هاست مغزهای زن و مردها را فراگرفته و بیش‌حمانه کشتار می‌کند اینجاست که بسیاری از زن و مردها خیال می‌کنند وقتی زن و مرد در ارزش و جان و مال و شئون زندگی باهم مساوی و برابر بودند حتماً باید در همه چیز و در همه جای دیگر هم برابر باشند و بکوشند تا صد درصد همچون دو نسخه از یک چاپ گردند و کم کم هیچ‌گونه فرق و تفاوت جداگانه‌ای باهم نداشته باشند ولی این آرزو . آرزوی محال و احتمال‌ناهایست .

واگر زن بخواهد مردنما و مرد بخواهد زن‌نمایش شود هردو احمق و دیوانه‌اند و نه آن زن خاصیت و مزه زنانگی خواهد داشت و نه آن مرد خاصیت و مزه مردانگی و در این صورت آن جذبه و کشنش و مهر و علاقه‌ای که در هریک برای دیگری بوده از میان خواهد رفت . مگر از برای کسانی که بیمار روانی هستند و بهم جنس‌بازی می‌گردانند و تیجه این شیوه نیز مرگ و نابودی نژاد است و زن و مرد عوضی هردو کمراهند و براهه می‌روند و هنگامی بیدار و هشیار و پشیمان

میگردد که دیگر پشیمانی سودی نداشته باشد.

پس بهتر آنکه هر یک مرزو بومی جداگانه داشته باشند و در لباس پوشیدن و آرایش کردن و سخن‌گفتن و راه رفتن و معاشرت کردن و در انتخاب شغل و پیشه و در اداره نمودن چرخهای زندگانی زناشوئی و اجتماعی و وو هر کدام در خور و خوشایند خویش باشد و چنانچه بخواهیم تز تساوی مطلق را بپذیریم فاچاریم که مثلاً بگوئیم یا باید تمام مردهای روی زمین ریش و سبیلشان را از بیخ برآشند واز ریشه بسوی آنند و یا تمام زنهای روی زمین همه ریش و سبیل مصنوعی بگذارند. یا باید تمام مردها پنج دانگ صدای بم خود را خاموش کنند و یا تمام زنهای یک بوق تراانزیستوری و یک دستگاه تبدیل صدای زنانه بصدای مردانه در دهان خود بگذارند. یا باید تمام مردها تنکه وجوراب و کفش پاشنه بلند و پستان مصنوعی و روسربی پوشند و یا تمام زنهای پیژاما و کت و شلوار و گیوه آجیده و کلاه نمدی پوشند و پستانهارا نیز با جراحی پلاستیک جا به جا نمایند.

یا باید بعد از این تمام زن و مردها هر یک به تنها تی تمام مخارج و مصارف شخصی خود را از خوراک و پوشاك و

مسکن و سایر نیازمندی‌ها هم‌هرا بر عهده گرفته و سر بازدیگری
نباشد و مخارج مشترک از قبیل مخارج عقد زیعروسوی و تأمین
وسائل و لوازم زندگی و مخارج فرزندان را نیمی این و نیمی
آن پردازد یا در باره تمام کارهای سخت و پیشنهای سنگین
از سر بازی و کشاورزی و باربری و رانندگی و کارگری در معادن
ذغال سنگ و در کارخانجات ذوب آهن و پولادسازی و ماشین
سازی و غیره در همه جا نفرات زن و مرد برابر و دو شادوش
هم کار کنند.

و در باره تولید مثل هم تساوی و برابری را رعایت
نمایند و مثلاً یک‌سال زنان باردار و آبستن شوند و بزایند و
سال دیگر نوبت مردان باشند و همه مردان مجبور باشند
به قیمتی که شده آبستن شوند و بزایند.

و برای تساوی مطلق در ترسیدن و نترسیدن و گریه
کردن و خنده‌یدن و رنجیدن و آشتی نمودن و سخن‌گفتن و حرف
زدن و در تمام غراییز و احساسات و تمایلهای زن و مرد ها
باید آمپرهای نصب شود که هیچ‌کدام کوتاهی یا زیاده روی
نکنند و صد درصد برابر باشند.

بامید چنین روزی که هر گز نخواهد آمد و بلکه

امیدواریم مردان بوظایف مردی و مردانگی خویش اشنا و عامل گردند و در همه‌جا و همه‌چیز مردانه باشند و زنان نیز بوظایف زن و زنانگی آشنا و پای‌بند و در همه‌جا و همه‌چیز زنانه باشند و هیچ‌کدام هوس و آرزوی عوض شدن و اندیشه تغییر جنسیت نکنند و بدانند که .

ارزش و کمال هر چیزی در آنست که دارای آثار و خواص خودش باشد و مثلاً ارزش و کمال سرکه در ترشی و ارزش و کمال شکر در شیرینی است و هر گاه سرکه شیرین مزه و شکر ترش مزه گردد هر دو فاسد شده‌اند یا ارزش و زیبائی دندانها به سپید بودن و ارزش و زیبائی چشمان به سیه بودنست و هر گاه دندان سیاه و چشم سفید گردد هر دو از زیبائی افتاده‌اند و خلاصه :

جهان چون چشم و خط و خال و ابروست
که هر چیز بجای خویش نیکوست
ونقش و چهره برزخی که هم این باشد و هم آن و نه آن
باشد و نه این نازیباترین و بی ارزش‌ترین نقشهاست و زنان
مردنما و مردان زن‌نما چنین‌اند .

کره خران‌گریمی

برخی از آدمیها دوست دارند و می‌کوشند که سروته
یکی و دور و دوچهره و گاهی صد چهره و هزار چهره باشند
و با هر چهراًی عده‌ای را بفریبند و هر کجا نام و نشان و سود
و بهراًی بود با چهره آن چنانی جلوه‌کنند و هر کجا گناه و
آلودگی و خیانت و جنایتی از آنها دیده شد فوری ماسک و
گریم را کنار زده و چهره دیگری نشان داده و بگویند او ما
نبودیم اوکس دیگر است.

این کره خران‌گریمی در همه جای جهان و در میان
همه ملت‌ها با نام‌های گوناگون و نشان‌های رنگارنگ فراوان
دیده می‌شوند و هر روز در لباسی و هر لحظه بر نگی در می‌آیند
و صبح عرب ظهر عجم شام فرنگی‌کنند و همه گونه خود را نشان
میدهند بجز آنکه نه که هستند و متأسفانه عده‌ای از آنها
جزو تیپ درس خوانده‌ها و بمقام و منصب رسیده‌ها هستند و
بازمی‌کوشند تا حقایق و واقعیات را پوشانده و خودشان را
با چهره دیگری نشان بدهند.

مثلای خود و هفت پشتیش دهانی بوده‌اند ولی اصرار
دارند که ما از قبل از هبوط حضرت آدم شهرنشین بوده‌ایم و فقط

گاهی برای هواخوری بروستار فته‌ایم و یا اگر در حضور دوستان
و همکارانشان بپدر و مادر و دیگر کسان خود که سر و وضع
مرتبی ندارند بر خورد کنند می‌گویند اینها کلفت و نوکر ما
هستند و اگر کسی بپرسد پس پدر شما کیست و از کدام خاندان
هستید بادی در گلو انداخته و می‌گویند.

مرحوم والد وزیر مختار و سفیر کبیر بودند و در حین
انجام وظیفه شربت شهادت نوشیدند و سلسله خاندان و دودمان
ما بداریوش و کورش کبیر میرسد و عمومی من فلان و دائمی
من بهمان است.

یا گاهی در برابر خویش و بیگانه می‌کوشند که ملیت
و کشور خویش را حاشا نموده و خود را در شمار ملت و کشور
دیگری بحساب آورند. یا اهل کار و پیشه‌ایست و خود را اهل
کار و پیشه دیگر جلوه میدهد یا دارای سرمایه‌کمی است
و خود را ملیونر یا دانشجوست و خود را دکتر و مهندس و استاد
معرفی می‌کند.

یا هنوز در مرافق اهل نخستین تحصیلات علوم دینی است
و خود را حجۃ‌الاسلام و آیة‌الله العظمی می‌شمارد و همچنین افسر
قلابی - دکتر قلابی متخصص قلابی میکانیک قلابی استاد قلابی

فامیل قلابی دوست و آشنای قلابی مسلمان قلابی کافر قلابی
 ایرانی قلابی فرنگی قلابی . جوان قلابی . پیر قلابی .
 کر و لال قلابی . افلج و زمین‌کیه-ر قلابی . زیبای قلابی .
 تیرانداز و اسلحه بدست قلابی ...

این کره خران‌گریمی و مردمان مکعب و کروی گویا
 هیچ‌گاه از خودشان چیزی نداشته و ندارند و پیوسته میخواهند
 با سرمایه و اعتبار و امضای کسان و بانام و نشان و عنوان دیگران
 چیزی بدست آورند و همیشه با پروپال دیگران پرواز کنند
 ولی جداً در اشتباہند زیرا بقول نظامی :

پالان‌گری بغايت خود   بهتر ز کلاه دوزی بد
 و گذشته از نادیده گرفتن و جدان و دین و مذهب و لکد
 کوب کردن شرافت و بزرگواری و تاراج بردن حقوق دیگران
 اصولاً این‌گونه نقشه‌ای واژگونه و کارهای ضد حقیقت و
 واقعیت سرانجام ندارد و بالاخره روزی برسوائی و بدنامی
 خواهد کشید و قضاوت و افکار عمومی و خشم آنانکه هردو چهره را
 می‌بینند دیر یا زود همچون طوفانی سپمکین و سیلی بینیان کن -
 حق و باطل و همه چیز آنها را از میان خواهد برد و هر آنچه
 هم‌که خود داشته‌اند نادیده گرفته می‌شود و همه نابود می‌گردد.

اینها اگر تکانی بافکار خود بدهند و آغاز و انجام را باهم بنگرند خواهند دید که اگر از نخست بهمان گونه که هستند خودشان را بنمایانند دویست درصد بسودشان خواهد بود.

و هرگاه مثلاً فلان دکتر یا مهندس یا افسر یا رئیس یا آیة الله - صاف و صریح بگوید زادگاه من فلان دهکده دورافتاده و گمنام است و پدر و مادرم نیز شبان بی سوادی بیش نبودند. بیکمان هر کس بشنود و آگاه شود بیدرنگ آفرین خواهد گفت که چگونه بر ریشه های ناتوانی چنان درخت تنومند و باروری روئیده است و جای همه گونه اعجاب و تحسین خواهد بود.

ولی اگر خود را فرزند پدر و دودمانی بزرگتر از خود معرفی کند و دروغش هم آشکار نشود که رسوا گردد باز بی-عرضه گی و عدم لیاقت خویش را آشکار نموده است.

و گاهی قضیه بر عکس است یعنی کسانی دارای چهره ای در خشان و سوابق و مفاخر فراوان هستند ولی از روی نادانی و حماقت خود را با چهره دیگری نشان میدهند مثلاً از دودمان روحانیان بزرگ و بنام جهان یا از دودمان پیامبر و امام

میباشند و این افتخارات کم نظیر را نادیده گرفته و خود را بگونه دیگر مینمایانند و همچنین در تمام موارد گریم کاریها و دو- روئیها و هزار چهره‌گیها و تظاهر و ریاکاریها و تقلب و مارک بازیها اگر مطابق حقیقت و واقع رفتار شود در دو جهان بسود آنهاست .

پیران جوان نما و جوانان پیر نما

همانگونه که گفتم ارزش و کمال هر چیز در آنست که مرز و بوم و آثار و خواص خویش را نگاه دارد و بهمان گونه که اورا خواسته و ساخته‌اند بمناد و بقول شاعر : از پیر گوش‌گیری و سیر از جوان خوش است

از تیر راستی و کجی از کمان خوش است
گاهی برخی از جوانها خودشان را بصورت پیران در آورده و می‌کوشند تادر سخن گفتن و راه رفتن و لباس پوشیدن و نگاه کردن و در همه چیز چون پیران باشند. عصائی بدست وعین‌کی بر چشم و کمر را چون دال و ریش را چون الف و با سرفه‌های مصنوعی و قطع و وصل کردن تن صدا و راه رفتن

لاكپشتی و حرکات پیرانه و انمود میکنند که پیر و سالخورده
و جهاندیده و واجب الاحترام هستند.

اینها یا اشخاص فوق العاده تنبیل و از کارگریزانی می-
باشند که میخواهند بدینوسیله خودرا معذور و از کلروکوش
و جنب و جوش و از کشیدن بار خود بر کنار باشند و یا از تیپ
و دسته هائی هستند که پیران و سالخوردگان آن تیپ ارزش و
احترام بیشتری دارند مانند استاد کاران صنایع و روحانیان
و سادات و مؤمنین .

و گاهی بر عکس پیران سالخورده و آفتابهای لب بام
با هزار حقه و نیرنگ و وصله پینه و رنگ و روغن و گچ و
آهک و اعضای مصنوعی و قلابی خودرا جوان جلوه میدهند و
باندازه‌ای آرایش و پیرایش بر خود می‌بندند که از دور دل
میبرند و از نزدیک زهره را و بقول شاعر :

آرایش پیران بود افزون ز جوانان

تعمیر ضرور است بناهای کهن را

و

در دل پیر تمنای جوان بسیار است
این بهار یست که در فصل خزان میباشد

البته زنده‌دلی و نشاط و چابکی برای پیرو جوان هر دو زینا و پسندیده است ولی هر یک باید در قلب طبیعی خودش باشد و پیران جوان نماوجوانان پیرنما هر دو عوضی و خنک تر از یخ میباشند.

و متأسفانه بسیاری از پیر مردان و پیر زنان عصر ما همه سبکسر و بی ارزش و در رفتار و کردار و اخلاق و در رعایت نکردن آداب و سنن نیکوی اجتماعی و پرداختن به پدیده های زشت اخلاقی با جوانان نورس و خام مسابقه گذاشته‌اند و بلکه گاهی از مرز جوانی هم پائین‌تر رفته و گمان میکنند هنوز غنچه ناشکفت و کودک دبستان نرفته هستند و با حرکات کودکانه و رفتارهای ابله‌انه روی هر چه کودک شرور و جوان بی ادب هست سپید‌کرده‌اند.

و باز هم با کمال پر رؤی توقع دارند که کودکان و جوانان با آن احترام بگذارند و چون احترام نمی‌گذارند عصر و زمانه را خراب و همه را بی تربیت و فاسد و بی ادب مینامند و بیاد گذشته و گذشتگان می‌افتد که پیران احترام فوق العاده داشتند و جوانان و کودکان چنین و چنان بودند.

ولی باید بدانند که تنها عصر و زمانه و جوانان و

کودکان عوض نشده‌اند بلکه در درجه‌اول پیران عوض شده‌اند
و پیران امروز با پیران گذشته از زمین تا آسمان فرق دارند
و این پیرانند که باید درس عمل و اخلاق و ادب به جوانان
بیاموزند و گرنه :

قوتی هر گز ندارد تیر بی‌зор کمان
همت پیران جوانان را بمنزل میبرد

خران عصار خانه

در گذشته که وسائل هو توری نبود در موارد بسیاری از
حیوانات استفاده میکردند و از جمله بسیاری از آسیابهای
آردسازی و روغن‌کشی بوسیله شتروخر کار میکرد و چشمهای
حیوان زبان‌بسته را می‌بستند و میله سنگ آسیاب را براو
بسته و با شلاق میراندند و چه بسا که این حیوان از بام تا شام
مجبور برآه پیمائی بود و شاید چنین می‌پنداشت که او هم در
راه ترقی و پیشرفت گام میزند و روزی بجای خواهد رسید
اما هنگامیکه شبانگاه چشمها یش را باز میکردند بیچاره
میدید هنوز سرجای اول است و تمام تلاش و کوشش او درجا

زدن بوده است .

بسیاری از آدمیها نیز همچون خران عصارخانه هستند و یک عمر بدور خود میچرخند و درجا میزنند و یک عمر در اطراف برنامه و نقشه آینده و گردآور محو ر - چه کنم چه کنم میگرددند - از کودکی تا پیری شاگرد و کارگر خیاطی و بنائی ونجاری و آهنگری و بازرگانی و فروشگاه و فراش مدرسه و اداره و و بوده‌اند و هرگز بیاد نیفتاده‌اند که گامی فراتر نهند و بکوشند تا روزی خود استاد و صاحب هنر شوند .

و یا یک عمر ویرانه‌ای را خانه پنداشته و با هزاران نکبت و بد بختی سوخته و ساخته و دلخوش کرده‌اند و یا یک عمر از چیزهایی رنج میبرند و چه بساکه زیانها و تلفات و قربانیها میدهند ولی هرگز بفکر چاره جوئی و اصلاح آن نمیافتد .

وباینکه گفته‌اند خر دوبار پایش در چاله فرونمی‌رود اینها بارها و صد ها بار در چاه و چاله میافتد و سرشان بسنگ میخورد و باز بار دیگر از همان راه می‌روند و زیان می‌بینند . و درد بی درمان آنجاست که این خران عصارخانه تمام این بد بختیها و سیه روزیها و خواری و زبونیها را بحساب

سرنوشت و خدا خواسته و علاج ناپذیر میدانند.

در صورتیکه خداوند هیچگاه برای هیچ موجودی
بد نخواسته و نمیخواهد و سرنوشت و مقدرات هم حد و مرزی
دارد و در بسیاری از جاها و چیزها نوشتن سرنوشت بدست
خود مردم سپرده شده است و با آنها چشم بینا و گوش شنوا و
عقل و شعور و درک زشت و زیبا و نیک و بد و نیروهای فراوان
دیگری داده تا از راه برون و در چاه نیقتند و از همه نعمت‌های
پروردگار بهره‌مند گردند و با بدیها و زشتیها و زیان‌بخش‌ها و
دشمنها پیکار کنند و بر همه پیروز شوند و هر روز از روز پیش
بهتر و جلوتر برون و چشم و گوش بسته در یکجا درجا نزند.

افسارهای آدمیها

گزچه آدمیها خیال می‌کنند که افسار ویژه الاغ و
چار پایان است و فقط گاهی عاشقان هم خر افساری می‌شوند
چنانچه گفته‌اند:

رشته‌ای بر گردنم افکنده دوست
می‌کشد هر جا که خاطر خواه اوست

ولی باید انصاف داد که هر خرد یک افسار بیشتر ندارد و آنهم گاهی موجب آزار و محرومیت او میشود اما بسیاری از آدمیها صدعا و هزارها افسارهای کوناگون و رنگارنگ دارند و خودشان هم نمیدانند و اگر هر خرد افساری فقط یک سوکشیده میشود و بیکمین بسته میگردد این آدمیهای افسار شده از دهها سوکشیده و بددها مینخ بسته میشوند.

و شکفت و تماشائی اینجاست که افسارهای آدمیها همه‌اش ناپیداست ولی باندازه‌ای ریشدار و ناگستی است که باین آسانیها پاره نمیگردد و شکفت تراینکه همه این افسارها ساخته و پرداخته دست خود آدمیها است و خودشان این بند و زنجیرها و افسارهارا بسروگردن و دست و پای خویش محکم بسته‌اند و بطور اتوماتیک و ناخودآگاه بهرسوئی که این افسارها کشیده شود کشانده میشوند و خران و همه حیوانات دگر هرگز گرفتار و اسیر و بنده موهومات و خرافات و خیالات نمیگردند.

ولی بسیاری از آدمیها چنان در دام اوهام و وساوس و خیالات بیهوده میافتدند که فندگی را بر خودشان حرام میکنند گاهی از سایه خودشان میترسند و در برابر هر سنگ

و گلی زبون و بهر بتی کرنش و بهر خس و خاشاکی چشم امید میدوزند – سعادت و سرنوشت خویش را بدست عقل و اراده خود و بدست آفریننده جهان نمیدانند. همیشه خودرا مغلوب و مقهور و مجنوب کسانی و چیزهایی میپندازند که یا از بین وجود خارجی ندارند و یا آنها هم آفریده هائی هم تک وی و زبون‌تر و نیازمندتر ازاو هستند. چه بسیار کره خرانی که از عدد سیزده و قارقار کلاع و بق بق جفده واق واق سک و اخراج گاز (عطسه) و خواب فلان پیره زال و سخن فلان رمال و فالکیر و ... بلر زه میافتد و مسیر زندگی خودرا عوض و سرنوشت خویش را به کلاع و جفده میسپارند. یا گاو و گوساله را حاکم بر سرنوشت میدانند یا در برابر مجسمه‌های سنگی و چوبی و فلزی که نه میتوانند سودی بکسی برسانند و نه زیانی و نه میتوانند پشه‌ای را از خود برانند و فضلہ کلاعی را از سر و روی خود پاک نمایند بخاک میافتد و دست نیاز بسوی آنها دراز نموده واژهول و هراس آنها خواب راحت ندارند. یا کره خرانی که با گره زدن به سبزه و نفله کردن محصولات کشاورزی حاجت میخواهند یا برای آتش سرو د میخوانند و از او سرخی چهره می‌طلبند یا کره خرانی که از

لگدکوب کردن و جدان و مخالفت با اوامر و نواهی پروردگار
واز تایع شوم کردار خویش با کی ندارند ولی از تاریکی واز
غول بیابانی وا زاجنه و ارواج و اشباح وا زآل و همزاد و حتی
از جنازه آدمی و منظره گورستان میترسند و خودرا میبازند.

و یا کره خرانی که بخاطر شکست در شکم پرستی یا
شهوت رانی یا احتمال سرشکستگی و درمانگی یا برای نام
و آوازه یا برای اغراض فاسد دیگر خودکشی میکنند و یا
خودرا بکشتن میدهند.

یا کره خرانی که بقول خودشان برای رفع نگرانیها
و فراموش کردن غم و غصه‌ها به قمار بازی و به مشروبات الکلی
و تریاک و شیره و هر وئین و سایر مخدرات پناه میبرند و چنان
معتاد و آلوده میگردند و از جان و مال و آبرو ساقط میشوند
که تمام نگرانیها و غم و غصه‌ها در برابر این آلودگیها و سیه-
روزی‌ها هیچ و بلکه سرور و شادمانیست.

و یا کسانی که از نعل خر و موی خرس و طاس مس واز
جن پینه‌دوز وا زچنار و منار وا زچشم و رو دخانه مراد می-
خواهند - اینها و صدها مثال دیگر است که آدمیها همچون
افسار و غل و زنجیر و بند و دام برای خودشان ساخته و

پرداخته‌اند و یک عمر درمیان آنها دست‌وپا میزند و رفع
میبرند.

و چون بیشتر این افسارها از نسلهای گذشته تاکنون
در رگ و پوست و درخون و گوشت واستخوان و ژرفای اندیشه
و جانشان سرشته و آمیخته است و با آنها انس گرفته‌اند با آسانی
حاضر نیستند که آنها را از خود دورسازند و هرگاه کسانی
بخواهند از راه مهربانی و دلسوزی آنها را آزاد گردانند
بیدرده‌گک با آنها حمله می‌برند و می‌گویند شما دزد هستید و
به‌غل وزنجیر و افسارهای ما چشم طمع دوخته‌اید.

وشگفت‌تراز همه اینکه این آدمیهای افساری درمیان
همه ملت‌ها و کشورها چه متمدن و پیشرفته و چه غیر متمدن و
عقب مازده و حتی درمیان طبقات درس خوانده و روشن فکر
وصاحب عنوان و مقام نیز فراوانند و وای بروزی که بگند
نمک.

مشاهیر کر خران شماره دو

البته کر خران مشهور شماره دو در سراسر جهان و در

گذشته وحال فراوان بوده و هستند و هیچ ملت و کشوری از نعمت خریت بی بهره نیست و از این رو در کشور ما نیز کره خران مشهوری بوده و هستند و مخصوصاً کردخانی که دین و مذهب ساخته و یا دین و مذهب و مقدسات اسلامی و تشیع را بنامهای گوناگون ییازی گرفته و آنرا وسیله ارتزاق و شهرت و جاه طلبی و رسیدن با غرض پست خویش قرار داده اند و کردخانی خرتر از آنها پشت سر شان افتاده و آنها را پیشوا و رهبر ومصلح و منجی جهان پنداشته و بازار آنها را گرم کرده اند بسیارند و امیدواریم که پیروان فریب خورده آنها بیدار شوند و بیش از این در زیان و گمراهی و رسوانی خویش نکوشند و ما نیز محتاج به نوشن شناسنامه های جدا چدا برای آنها نشویم .

-

مسابقات خردوانی

آدمیها از گذشته‌های دور تاکنون بنامهای گوناگون مسابقاتی برای خودشان و برای حیوانات ترتیب داده و میدهند و چه پولهای گزاف و مخارج کلانی که در این راهها بر باد می‌رود – مسابقات پرخوری، مشت زنی، دویدن، شنا کردن، کشتی گرفتن، وزنه برداشتن، نیزه‌انداختن و صدها مسابقات دیگر که در همه جا رواج دارد.

و خوشمزه اینجاست که در مسابقات آدمیها اغلب قهرمانان و برندهای مسابقه با اندازه‌ای ژست می‌کیرند و بخود باد می‌کنند و فخر می‌فروشند و مغروف و خودپسند می‌شوند که گمان می‌کنند فرمان روای جهان گشته‌اند و کسی و چیزی برتر و نیرومندتر از آنان پیدا نمی‌شود.

در صورتیکه هیچ آدمی زاده‌ای هرگز نمیتواند در پرخوری به گاو و در مشت ذنی به خر و قاطر و در دویدن با آهو و در شنا به قور باغه و در کشتنی به خرس و دروز نه برداری بدشتر و فیل بر سد و در مسابقات دوچرخه سواری و اتومبیل رانی و قایقرانی و اسب دوانی هم هنر از آن دوچرخه و اتومبیل و قایق و اسب است و فقط فیس و افاده اش از آن آدمیهاست.

بخش دیگر مسابقاتی است که آدمیها میان حیوانات میاندازند و باز خودشان جایزه و بهره اش را میبرند و فیس و افاده میفروشند - گاهی مسابقه میان دو خروس یا دو قوچ یا دو کبوتر یا دو سگ یا دو حیوان دیگر میاندازند و گاهی مسابقه میان خودشان و حیوان دیگر برقرار میکنند و مثلاً با گاو یا با پلنگ یا با خرس دست و پنجه نرم مینمایند.

و خلاصه بسیاری از مسابقات و شرط بندیهای آدمیها هم از آن کارهای خرکی است ولی متأسفانه تا کنون کمتر بفکر افتاده‌اند که از وجود خود خران در مسابقات استفاده کنند.

و اگر روزی مردم بیدار و هشیار گردند و مسابقات خرکیانه در جهان مبد شود بطور قطع بازار تمام مسابقات

تخته خواهد شد همانگونه که در مسابقه الاغ و شیر در با غ و حش مشهد دیدیم که چه هنگامه و غوغائی برپاشد و اخبار این مسابقه تمام اخبار داخلی و خارجی را تحت الشاعع قرار داد و با تیتر درشت صفحات جرائد و مجلات را پر کرد و بخارج نیز مخابره شد و مدت‌ها بعد از پایان مسابقه باز مردم هنردوست بلیط می‌خریدند و بدیدن خر پهلوان و قهرمان پیروز و الاغ شیرافکن می‌شنافتند و قیمت یک الاغ مردنی بهشش هزار تومان بالا رفت و اگر مسابقه بوکس‌کلی و جو فریزیر را بزرگترین مسابقه قرن لقب دادند مسابقه الاغ و شیر بزرگترین مسابقه روزگار بود.

و چنانچه گردا ند کان مسابقات بین المللی بجای مسابقات متداوله یک مسابقه خر دوانی یا مسابقه قوى ترين عرعر یا مسابقه دراز ترین گوش یا مسابقه لگد زنی و جفتک پرانی یا مسابقه هوش یا مسابقه بزرگترین ... در نیویورک یا لندن یا در یکی از شهرهای بزرگ دیگر جهان ترتیب میدادند و باندازها یکه برای دو بوکسور پر و پاکاند می‌کنند تبلیغات نمایند مسلماً بزرگترین مسابقه تاریخ و پر درآمدترین و لذت‌بخش ترین و بی‌زیان ترین مسابقات جهان خواهد بود.

پند نامه

شما خواننده‌گرامی اگر آدم و عاقل و پای بند باصول انسانیت باشید بیکمان از خواندن این نامه لذت می‌برید و خواهید فرمود. جانا سخن از زبان ما می‌گوئی و خواندن این نامه را بعنوان یک نسخه شفا بخش به‌مکان سفارش خواهید فرمود.

واگر خدای ناکرده شما از کره خران شماره‌دو باشید ممکن است عصبانی و احساساتی و ناراحت و رنجشیده و آزرده خاطر گردید و چنین پندارید که نویسنده می‌خواسته است پا توی کفش دیگران کند و عده‌ای را دست بیندازد و بی‌جهت هو نمایند و با چنین تصور نابجایی شروع کنید به‌ژست‌گرفتن و غرور کردن و جفتک پراندن و گازگرفتن ولگد زدن و با چنین کارهایی به‌مکان ثابت نمایید که واقعاً دویست درصد کره خر شماره دو هستید و آنچه در باره شما نوشته‌اند مشتی از خروار و اندکی از بسیار بیش نیست.

ولی ای خواننده‌گرامی. من براستی و شرف انسانیت سوگند یاد می‌کنم که تا کنون شخصاً کوچکترین اصطکاک و

بر خوردی با شفانداشتم و کمترین کینه و دشمنی هم با شخص
شما نداشته و ندارم و میخواهید باور کنید و نمیخواهید باور
نکنید من فرد فرد شمارا از جان و دل دوست میدارم و راضی
نیستم غبار غمی بر چهره کسی بنشیند اما از کردار بد و رفتار
زشت و تشخیص نادرست واژ نابینائی و گمراهمی و بجاه افتادن
واز هدر رفتن و تباہ گشتن و سوختن هر کسی رنج میبرم و می-
گدازم و میسوزم که .

این اشرف مخلوقات و گل سرسبد موجودات و شاهکار
جهان آفرینش و ماکت تمام نمای جهان بزرگ که خداوند
همه چیز را بخاطر او آفریده و ویراگرامی تر و برتر از همه
چیز و سالار و سرور همه و نماینده خویش گردانیده است چرا
باید تا این اندازه خواب آلوده و خود ناشناخته باشد و تا آنجا
خویشن را خوار و پست و بی ارزش و زیان بخش گرداند که
هیچ حیوان پست و بی ارزشی حاضر نباشد و برا در شمار خود
بحساب آورد و همه کس و همه چیز ازاو متنفر و بیزار باشد
و بجای پیوستن به کانون ابدیت و کامیابی جاودانی و پرواز در
آسمان فضائل . در لجن زارها و منجلابها دست و پا بزنند و
بچنین کانونهای گندزا و کشندهای سرگرم و دلخوش باشند.

و گروه گروه شرف و فضائل انسانی و سنت و قوانین جهان
 و فرمان جهان آفرین را نادیده گرفته و در سراسر اشیبی‌های خطرناک
 دور برداشته و خود و بشریت را بسقوط و نابودی تهدید
 نمایند آیا چنین مناظری اسف‌انگیز و دلخراش و روان‌فرسا
 نیست و آیا بچنین بیماران گرفتار و روان‌مردهای باید لبخند
 خود و به به بارک الله و مرحبا آفرین گفت .

و آیا باید چنین خواب آلودگان در آتش افتاده و چنین
 بیماری‌های خطرناک و مسری را آزاد گذاشت و دیگران هم
 برای اینکه رسوانشوند هم‌رنگ آنها گردند و آیا اگر کسانی
 به سوراخ نمودن و ویران ساختن کشتی اجتماع بشریت در
 میان دریای پرتلاطم و بیکران جهان پرداخته‌اند دیگران
 باید لب فربسته و خاموش بنشینند و بگویند بگذار تاغرق
 شود و به بیند سزای خویش نه نه . هر گز وجود انها بیدار و
 مردمان دوراندیش و با مهر و عاطفه نمیتوانند چنین مناظر
 دلخراش و فجایع تنگی‌نی را به بینند و خاموش بنشینند و فقط
 بکوشند تا گلیم خویش را بدر برند .

بلکه از جان و دل و با تمام نیروهای خود و با هر وسیله
 ایکه بتوانند می‌کوشند تا چنین گرفتاران در مانده و بیچارگان

آلوده را نجات بخشنند - هر چند اینها در نخستین مرحله بازگیری و جدائی دوری از کانونهای گندزا و آلوده و کشند. ایکه مدت‌ها در آنجا هاؤس و دلخوش بوده و عادت کردند از نازاحت و عصبانی گردند.

وحتی پزشک معالج و تیمار گرمه ربان و پرستار فرشته خوی خود را نیز بر نجات نمایند. آری خواننده عزیز عصبانی .

آئینه اگر نقش تو بنمود راست
خودشکن آئینه شکستن خطاست
و من اگر از روی ناچاری برخی از شمارا کره خران
شماره دو نامیده ام نخواستدام بشما جسارت و اهافت نمایم یا
ابراز کینه و دشمنی کرده باشم بلکه خواستم بدین وسیله شوک
آرامی بیجان و روان شما بدهم و شما را از خوابی گران و
مرگبار بیدار و از بیماریهای فا خود آگاه. آگاه سازم و از بیراهمه
براه آورم چون :

بنی آدم اعضای یکدیگرند
که در آفرینش زیک گوهرند
چو عضوی بدرد آورد روزگار
دگر عضوها را نمایند قرار

و مرگ و زندگی و بد بختی و خوش بختی و سر نوشت همه افراد بشر یا دست کم مردمی که در زیر یک پرچم و یک سر نوشت همگانی زندگانی می‌کنند همه بهم پیوسته و وابسته و از یکدیگر گستاخی نیست و ناچار کردار و رفتار و گفتار و آن دیشه و پیشه هر فردی در سر نوشت دیگران هم مؤثر است.

و در چنین صورتی هیچ کس نمیتواند بی اعتماد و بی تفاوت بماند و کوچکترین غفلتها و کوتاهیها بزرگترین زیانها و پشیمانیهارا بیار خواهد آورد و پشیمانی هم سودی نخواهد داشت.

کوتاه سخن اینکه بفرموده دومین مرد جهان بشریت و انسان از هرجهت آراسته و پیراسته و رهبر دانای توانای شایسته یعنی امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام - تمام مردم جهان در دیانت و سیاست و تجارت و علم و صنعت و سایر شئون زندگانی یا باید بکوشند تا با آخرین پله اجتهاد و استادی برسند و یا شاگرد و دانشجو باشند و در انتخاب استاد و راه آموزش کوشش فراوان بکار برند که پیرو استادان گمراه نگردند و هر کس نه این باشد و نه آن - انگل و خرمگسی

بیش نخواهد بود .

که نه از فروع دانش خود بهره و راست و نه از شمع
فروزان دیگران بهره مند میگردد. بسوی هر صدائی شتابان
و با هر نسیمی بهر سوئی روانند. اینها پیوسته از چرک و خون
دیگران ارتزاق میکنند و ازین رو همیشه میگوشند تا با
وسائل گوناگون در پیکرا جتمع زخمها ای پدید آورده و کم کم
آنچه را تبدیل بکانونهای عفو نی و چرکین نموده و بگمان باطل
خودشان در کنار آنها آسوده و خوش باشند .

اکنون شما ای خواننده عزیر کلاه خودت را فاضی
کن و به بین آز کدام یا ک از این سه دسته مردمان هستی اگر
از دو دسته اول و دوم هستی من خاک زیر پای تو هستم وزبانم
بریده و قلم شکسته باد اگر کوچکترین اهانت و بی ادبی
نسبت بشما روا دارم .

واگر خدای نخواسته از دسته سوم هستی و با این همه
زنگ و آژیر خطرهنوز بیدار و هشیار نگشتدای یقین داشته
باش که هر چند گفته ام کم گفتم و ناچاریم برای بیرون کشیدن
سوم جان و روانتان از سوم ضد سم قوی تری استفاده نمائیم
و شناسنامه های دیگری بی پرده تر و مفصل تر و خصوصی تر

صادر نمائیم ولی امیدواریم چنین روزی و چنین فیاضی پیش
نیاید و شما دست دوستی و برادری مارا عقب نزند و بیانید
همکی با هم بسوی هدفهای بلندیکه انسانهای کامل و ارزشمند
شتافته‌اند گام برداریم.

و چون من خودم را از مردمان دسته دوم و شاگرد دانشجو
میدانم از هر گونه راهنمائی و آموزشی بهره‌مند و بیش از اندازه
لذت میبرم و از همه خوانندگان عزیز میخواهم که بر بنده
و بر دانش و فضیلت منت‌فهماده و درک و احساس و داوری خویش
وسودمندی و عدم سودمندی این پند نامه را که تا اندازه‌ای
تازگی دارد نوشته و با آدرس زیر ارسال فرمایند شاید از آراء
و عقاید آنان در چاپهای بعدی و شناسنامه‌های دیگری که در
دست اقدام است استفاده شود.

خداآنند یار و نگهدار همه باد.

حیدر انصاری نجف‌آبادی

۱۳۵۰/۱/۱۲ - تهران

آدرس مراislات
ذارالله
«ملان- بازار سلطانی»

فهرست

صفحه	عنوان	
۵	شناختن خر	۱
۷	نژاد خر	۲
۹	خر و گور خر	۳
۱۲	امتیازات خران	۴
۱۴	خر و موسیقی	۵
۱۶	مشاهیر خران	۶
۱۷	هوش خران	۷
۱۹	نقش خران در طبابت	۸
۲۱	نقش خران در ادبیات	۹
۲۴	سوابق خران	۱۰
۲۶	ضرب المثلهای خرکی	۱۱
۲۸	اشعار خرکی	۱۲
۲۹	مبارزات سیاسی خران	۱۳
۵۲	نقش خران در سیاست جهانی	۱۴
۵۳	کره خران شماره یک و شماره دو	۱۵

صفحه	عنوان	
۵۵	نخستین کره خر شماره دو	۱۶
۵۹	کره خران روحانی نما	۱۷
۷۴	تساوی خران	۱۸
۸۱	کره خران سیاسی	۱۹
۸۹	کره خران نویسنده	۲۰
۹۸	کره خران گوینده	۲۱
۱۰۴	کره خران فرنگی فام	۲۲
۱۰۸	کره خران عوضی	۲۳
۱۱۱	فرنگی مسلمان	۲۴
۱۲۱	نره خران و ماچه خران عوضی	۲۵
۱۲۶	کره خران گریمی	۲۶
۱۳۰	پیران جوان نما و جوانان پیر نما	۲۷
۱۳۳	خران عصارخانه	۲۸
۱۳۵	افسارهای آدمیها	۲۹
۱۳۹	مشاهیر کره خران شماره دو	۳۰
۱۴۱	مسابقات خردوانی	۳۱
۱۴۴	پندنامه	۳۲

از همهین نویسنده‌ها:

راه حل	۲۰ ریال
رهبران جهانی	۳۰
شناسنامه جدید	۸۰
قبر ک الصحابه	۶۰

شماره کتابخانه ملی ۳۳۰ - ۱۳۵۰

ازدش ۶۰ ریال